

PÄÄKIRJOITUS!
KIERRÄTYSTÄ!
MAISTEREITA!

LÄTKÄÄ! 11

JYVÄSKYLÄN YLIOPIPPILASLEHTI 25. MARRASKUUTA – 15. JOULUKUUTA 2013 53. VUOSIKERTA

JYLIKÄRI

POLITIIKKAA!
LISÄÄ KIERRÄTYSTÄ!
ITSENÄISYYTTÄ!
NAKUKALENTEREITA!
JOHTAJUUTTA!
MENOJA!
EINEKSIÄ!
SALIBANDYA!
+ PASKA ESPOO!

Lehtikeskustelun ajatusharhat

tä-Suomen yliopiston ylioppilaskunta (ISYY) kävi äskettäin lähellä *Uljas*-lehensä lakkauttamista. Lopettamisella oli tarkoitus säästää muutama kymmenen tuhatta euroa vuosittain.

No se ei onnistunut. Ylioppilaskunnan hallituksen suunnitelmat nostattivat melkoisen mediamylläkin ainakin maakunnissa, ja lyhyessä ajassa lehden pelastamiseksi perustettu Eläköön *Uljas* -Facebook-sivu sai enemmän kannattajia kuin itse *Uljas* kuunaan.

ISYYn hallitus vei silti sitkeästi ehdotuksensa edustajistolle. Lopputuloksena kokonaista kolme edaattoria äänesti lakkauttamisen puolesta. Vastustajia löytyi 25. 11 edaattoria ei edes vaivautunut kokoukseen.

Vaalien alla myös Lapin yliopiston ylioppilaskunnassa pidettiin esillä paperilehden lakkauttamista ja pelkkään nettilehteen siirtymistä. Säästömielessä tietysti. Täällä Jyväskylässäkin ehdokkailta kysyttiin asiasta edarivaalikoneessa. Koko lehden lakkauttamista kannatti vain yksi, edustajiston ulkopuolelle jäänyt ehdokas. Hieman useampi liputti lehden paperiversion lopettamisen puolesta.

TOKI YLIOPPILASLEHTIEN olemassaolosta ja muodosta sopii keskustella, mutta pakko on ihmetellä, millaisia ajatuksia ehdotusten taustalta löytyy.

ISYYssä tunnuttiin ajateltavan, että lehti = tiedotus. *Uljaan* tilalle olisi perustettu yksi nettisivusto ylioppilaskunnan viestinnälle. Vähän kuin korvaisi kahvipannua valkosipulinpuristimella. Ajatusharha ei ole vieras Jyväskylässäkään.

Tiedotusta varten ylioppilaskunnilla on tiedot-

TIEDOTUSTA VARTEN YLIOPPILASKUNNILLA ON TIEDOTTAJAT. LEHDET OVAT OMIA YKSIKKÖJÄÄN, JA NE VALITSEVAT JUTTUAiheensa AIVAN ITSE.

tajat. Lehdet ovat omia yksikköjään, ja ne valitsevat juttuaiheensa aivan itse journalistisin perustein.

SITTEN ON tämä ajatus, että paperilehden lakkauttaminen olisi vastaus vaikka minkälaisiin ongelmiin. Käsitykseen nettilehden teosta tuntuu sisältyvän niin ylioppilaskunnissa kuin lehtitaloissakin usein uskomus, että verkkojulkaisut elävät ja päivittyvät pyhästä hengestä. Tämän voi lukea toiveesta käyttää paperilehden lakkauttamista tapana säästää.

Selvyyden vuoksi: Vaikka paperilehden mainostulot olisivat pienet, aika todennäköisesti ne riittävät silti kattamaan lehden painokustannukset ja jakelun. Paperilehden lakkauttaminen siis enemmän lisää kuin vähentää lehden kuluja, jos toimituksen työntekijämäärä on vakio.

Nettilehteen keskittyminen ei myöskään säästäisi kuin taikauskusta valtavaa määrää työaikaakaan toimituksella ja siten tekisi työntekijöitä tarpeettomiksi. Hyvä nettisivusto vaatii jatkuvaa päivittämistä, ja tämä syö aikaa siinä missä paperilehden taittokin. Hyvien juttujen kirjoittaminen nettiin on ihan yhtä työlästä kuin hyvien juttujen kirjoittaminen paperilehteen.

En halua sanoa, etteikö verkkojulkaisu oikein toteutettuna voisi olla hyvä tapa tehdä ylioppilaslehteä. Mutta jos puhutaan nettilehteen siirtymisestä, on hyvä pitää mielessä, että kyse todellakin on vain julkaisutavan muutoksesta. Se ei ole synonyymi ajan tai rahan säästämiseksi.

Minna Tainen

paatoimittaja@jylkkari.fi

Jyväskylän tori on ankea ja syrjässä

OLETKO KOSKAAN käynyt ostoksilla Jyväskylän torilla? En minäkään.

Lueskelin tässä päivänä eräänä *Keskisuomalaisesta* (7.11.) ja pohdin, että yksi syy torin alennustilaan voivat olla myyntiajat. Nehän ovat Jyväskylässä, kuten muuallakin Suomessa, olleet peräisin ajalta, jolloin shoppaamaan juostiin aamulypsyn ja lounaan välissä. Jyväskylässä torimyynti loppui sääntöjen mukaan arkin kolmelta ja lauantaisin jo kahdelta iltapäivällä.

Vuoden alusta toriaikaa jatketaan arkin kuuteen asti. Hienoa, tosin kuulemma "jos myyntiaikojen jatkaminen aiheuttaa ongelmia lähialueen asukkaiden kanssa tai alueen puhtaanapito ei onnistu, tehdään torijärjestykseen tarvittaessa muutos".

Häh?

"Tää uusi asuntoni tässä torin laidalla on tosi kiva, mutta tuo torikauppa vähän häiritsee."

"Joo ja on tää torisiivoojankin työ tosi paskaa, kun nuo kauppiaat ovat aina tiellä."

Lauantaisin myynti saa edelleenkin jatkua vain kolmeen iltapäivällä, sunnuntai ei tuki ole toripäivä jatkossakaan.

VIIME KESÄN alussa torilta häädettiin sympaattinen kahvila-auto, koska kesäaikaan ajoneuvosta myynti on ollut kiellettyä. Ensi kesänä tämmöisenkin kamaluuden pitäisi olla sallittua. Kahveekärryn

VALITUSVENTTIILI

Miten niin ei saisi valittaa? Kimmo Kitinä kirjoittaa *Jylkkärin* blogissa osoitteessa jylkkari.fi asioista, jotka ovat liian pieniä vaiettaviksi.

Onko sinulla valittamista? Ota yhteyttä ja kerro, mitä blogissa pitäisi käsitellä. Valita **Facebookissa** Valitusventtiili-ryhmässä tai annymysti osoitteeseen valitusventtiili@jylkkari.fi.

omistaja ei Keskisuomalaisen mukaan ole vielääkään varma, nähdäänkö häntä torilla.

Autonsa kun kyllä on sinne tervetullut, mutta istumapaikkoja asiakkaille ei uusienkaan sääntöjen mukaan mahdu kivilakeudelle laittamaan.

JOS SUORAAN sanon, koko Jyväskylän torin voisi mielestäni rakentaa umpeen. Se on ankea aukio syrjässä kulkureiteiltä. Torikauppa sopisi paremmin Asema-aukiolle, josta ikävyyttävän parkkialueen sijasta muodostuisi luonteva kulkureitti vanhalle asemalle ja sataman suuntaan.

Torin keskellä olevan taideteoksen, lieene nimeltään Jäykistynyt kikkeli ja tyhjät kivekset, voisi kyllä jättää niille sijoilleen.

Kimmo Kitinä
twitter: @KKitina

JYLKKÄRI SUOSITTELEE

1. GORE-TEX: Älä pihistele, vaan osta saman tien koko asu päästä varpaisiin. Kuiva ja lämmin ovat aina muotia.

2. PRESSOPANNU: Pakko se on tunnustaa, sillä vaan tekee parasta kahvia.

3. KLEMENTIINIT: Vai satsumat vai mandariinit vai mitä ne nyt on. No tiedätte kyllä, ne pienet oranssit hedelmät. Nam!

JYLKKÄRI EI SUOSITTELE

1. SATEENVARJO: Se kääntyy kuitenkin heti väärin päin, menee rikki ja on liian pieni suojaamaan edes olkapäitä. Jos edes muistat ottaa sen mukaan.

2. VANHAT PURUT: Voi tuntua hyvältä idealta säästää ja keittää uusi kahvi vanhojen purujen päälle. Ei se ole. Paha kahvi, aina vaan pahempi mieli.

3. ESPANJALAINEN KURKKU: Halpaa ehkä, mutta paha. Kasvihuoneesta tai ei, mutta tässä tapauksessa suomalainen on ainoa vaihtoehto.

JYVÄSKYLÄN TORIN VOISI MIELESTÄNI RAKENTAA UMPEEN.

Hei!
Jylkkärissä voi myös mainostaa.

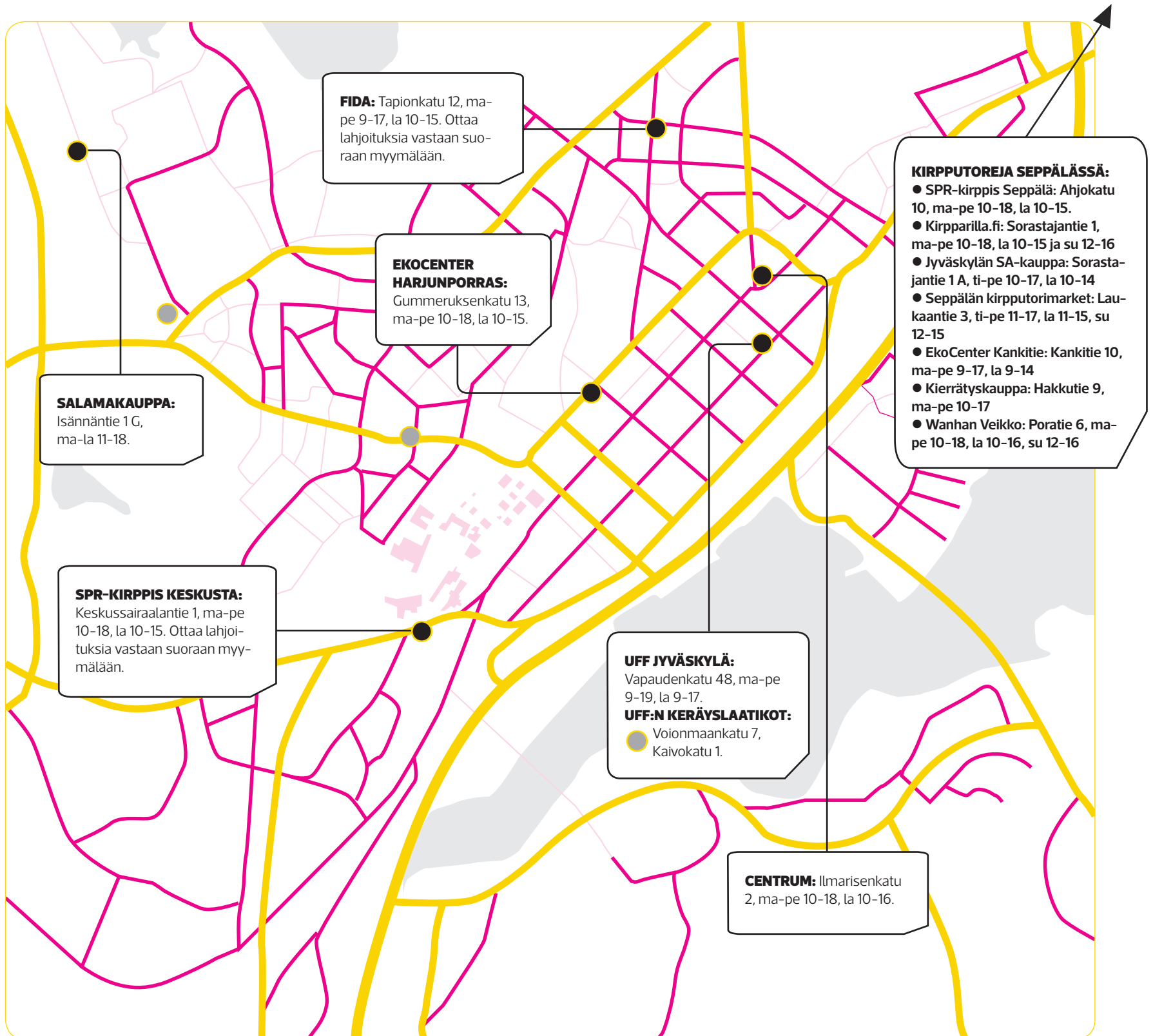
Katso
jylkkari.fi/
mediakortti

Kartalla

"MITÄ VOISI TEHDÄ SELLAISEN IHMEEN ETEEN, ETTÄ KYMMENEN VUODEN KULUTTUA SUOMESSA OLISI HUOMATTAVASTI YLEISEMPÄÄ HERÄTÄ AAMULLA INNOSTUNEENA TYÖPÄIVÄSTÄÄN?"

Jari Sarasvuo Helsingin Sanomissa 10.11.2013

KIERTOON: Listasimme Jyväskylän keskustasta paikkoja, jonne voi viedä vanhat roinansa ja joista voi hankkia uutta vanhaa tilalle.

JYLKKÄRIN TOIMITUS:

Opinkivi, 1. kerros, huoneet 119-120
Keskussairaalantie 2, 40600 Jyväskylä
jylkkari@jylkkari.fi

Päätoimittaja: Minna Tiainen
paatoimittaja@jylkkari.fi
p. 045 137 1957

Toimittaja:
Suvi-Tuulia Nykänen
toimittaja@jylkkari.fi
p. 050 353 3362

Kuvaaja-graafikko:
Tatu Onkalo
kuvaaja@jylkkari.fi
p. 050 353 2676

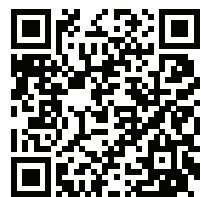

Kannen kuva: Tatu Onkalo
Painos: 6000 kpl
Painopaikka: I-Print Oy, Seinäjoki
p. 06 4186750

ISSN 0356-7362

JYLKKÄRI

Skannaa QR-koodi

Mediatiedot 2013

SEURAAVA AVUSTAJAPALAVERI

TULE TEKEMÄÄN KANSSAMME JYLKKÄRIÄ!

Jylkkäri järjestää avustajapalaverin aina lehden ilmestymistä seuraavana tiistaina Opinkiven saunalla klo 14.00-16.00.

Mitään aiempaa kokemusta emme edellytä, vaan olemme paikalla auttaaksemme mahdollisimman monia luomaan itse kaupunkiin lehden, jota opiskelijat haluavat tehdä ja lukea.

ti 26.11.

teksti **Minna Tiainen** kuva **Aino Länninki**

Valtavasti valmistuvia

ISO G. Jyväskylän yliopistosta valmistuu tänä vuonna poikkeuksellisen paljon maistereita. Erityisen hyvässä vedossa on kauppakorkeakoulu, mutta suurin yllättäjä on informaatioteknologian tiedekunta.

A **nna Tikkasella** on iloisen hämmentynyt olo. "Vähän että oho, nyt tul-
lin täältä toisesta päästä ulos", hän kuvailee.

Tikkanen sai viime kesänä maisterin paperit Jyväskylän yliopiston kauppakorkeakoulusta viiden vuoden suoraviivaisen opintoputken päätteeksi.

Nyt on alkanut elämä Helsingissä, traineena Pauligin viestinnässä. Myös moni opiskeluaikainen tuttu aloittelee uutta elämänvaihetta.

"Paljon ihmiset hehkuttaa Facebookissa, että hei, valmistuin."

VALMISTUVIA ON nyt poikkeuksellisen runsaasti. Syyskuun loppuun mennessä Jyväskylän yliopistosta oli valmistunut 1086 maisteria.

Opintohallintopäällikkö **Tuula Majasen** mukaan vastaaviin lukuihin ei ole päästy vuosiin, lukuun ottamatta maisterituotannon ylintä huippua, tutkinnonuudistuksen aikaansaamaa piikkiä vuonna 2008.

Yliopiston suunnittelupäällikkö **Sakari Liimatainen** on laskenut, että suuri osa tiedekunnista ylittää tämän vuoden tutkintotavoitteensa komeasti, jos loppuvuoden tahti pysyy alkuvuoteen suhteutettuna samanlaisena kuin viime vuonna.

Liimataisen laskuilla kauppakorkeakoulu saavuttaisi jopa 130 prosenttia tavoitteestaan. Myös liikunta- ja terveystieteissä, kasvatustieteissä ja yhteiskuntatieteellisessä tavoitteet joko ylitettäisiin tai saavutettaisiin.

Suurin yllätys tulisi kuitenkin informaatioteknologian tiedekunnasta, joka saavuttaisi matemaattis-luonnon-tieteellisen ja humanistisen tiedekunnan tavoin 90 prosenttia tavoitteistaan. Muutos on huikea, sillä edellisten kolmen vuoden aikana tiedekunta on saavuttanut 55 prosenttia tavoitteistaan.

ENNUSTE LUPAA hyvää yliopiston rahoitukselle. Opetus- ja kulttuuriministeriö jakaa yliopistoille rahaa yhteises-

tä potista muun muassa sen mukaan, kuinka paljon ne tuottavat maisterin tutkintoja.

Jos yksi yliopisto pärjää esimerkiksi maisterituotannossa hyvin verrattuna muihin, se kerää myös suhteessa suuremman potin rahaa.

Jyväskylä pärjää tässä kilvassa jo ennestään erinomaisesti. Kun opetus- ja kulttuuriministeriön mallin mukaan yliopiston rahoituksesta 15 prosenttia tulisi maisterin tutkinnoista, Jyväskylän yliopisto saa tällä tavoin lähes 18 prosenttia rahoituksestaan. Koulutuspuolen ansiot kokonaisuudessaan tuovat meillä poikkeuksellisen paljon rahaa kirstuun.

"Täällä koulutustoiminta pelaa hyvin", Liimatainen kehuu.

Tämän vuoden hyvien maisterilukujensa avulla yliopistolla voi siis olla mahdollisuus kasvattaa rahoitusta entisestään. Tämä toteutuisi toki vain siinä tapauksessa, että muut yliopistot eivät paranna vastaavasti omaa tulostaan.

TÄNÄ VUONNA yllättäneessä informaatioteknologian tiedekunnassa maisteriryöpyn syyksi arvellaan nyt valmistuvien vuosikurssien suurta kokoa. Opintoasiainpäällikkö **Eija Ihana** uskoo myös, että opintoaikojen rajausta, opinto-ohjausta sekä yritysmaailman viime aikojen yt-neuvottelut ovat saattaneet vaikuttaa tilanteeseen.

Kauppakorkeakoulun opintoasiainpäällikkö **Tapio Ruokolainen** puolestaan epäilee ennätysvuoden johtuvan pääasiassa siitä, että moni opinnoissaan viivästynyt on lopulta saanut paperinsa ulos.

"Jonkin verran näkyy onneksi myös ohjauksen ja opetussuunnitelmien kehittämiseksi tehty työ", Ruokolainen täydentää.

"Vuonna 2008 tutkintojärjestelmän siirtymäkauden päättyessä syntynyt ennätys 216 jäänee rauhaan, mutta aikaisempi kaikkien aikojen toiseksi suurin maisterivuositieto ylittyi jo loka-kuun lopussa."

Kovempikin tavoite kävisi

OPETUS- JA kulttuuriministeriö neuvottelee yliopistojen kanssa alakohtaiset tutkintotavoitteet. Yliopisto saa rahaa tehdyistä tutkinnoista siihen asti, kunnes tavoite on täynnä. Eli mitä suurempi tavoite saadaan neuvoteltua, sitä enemmän rahaa yliopiston on mahdollista saada.

Nyt kuluvalle sopimuskaudella 2013–2016 maisteritavoite on vuosittain keskimäärin 1475 tutkintoa. Sakari Liimataisen mukaan

yliopistolla ollaan "aika lailla" tyytyväisiä saatuihin tavoitteisiin, mutta joillakin aloilla niitä olisi toivottu nykyistä korkeammiksi.

Rehtori puolestaan jakaa ministeriöltä saadun summan tiedekunnille. Tässä yliopiston sisäisessä jaossa myös alakohtaisen tavoitteen ylittäneet tutkinnot palkitaan. Laitosten ei siis kannata yrittää rajoittaa valmistuvien määrää, vaikka yliopistolla kokonaisuudessaan voisi tällainen intressi ollakin.

**PALJON IHMISET
HEHKUTTA
FACEBOOKISSA, ETTÄ
HEI, VALMISTUIN.**

Anna Tikkanen,
kauppatieteiden
maisteri.

Pörssi & Dumppi nosti paikkamääräänsä tulevassa edustajistossa kuudesta yhdeksään.

P&D voitti, edariin myös uusi ryhmä

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTON ylioppilaskunnan edustajistoon saatiin 6. marraskuuta ratkenneissa edustajistovaaleissa uusi edustajistoryhmä, kun Mitävittua-kerho sai edustajansa edariin.

MVK:n **Tuomas Nurmi** luuli jo jääneensä edarista ulos, mutta tarkistuslaskennan myötä löytynyt yksi lisä-ääni veikin Nurmen viimeisenä edustajistoon. Yhteensä edaattoreita valittiin 41.

”Tuo oli juuri oikea tapa, jolla MVK:n pitikin edariin mennä”, Nurmi kommentoi lähipääsyään tarkistuslaskennan jälkeen.

Mitävittua-kerhon ideologiaan kuuluu esimerkiksi kampusten välinen yhteinen henki. Tätä Nurmi haluaa tuoda myös edustajistossa omalla kaudellaan esiin.

”Oma henkilökohtainen tavoitteeni on, että ensi syksynä jokainen tutor käyttäisi fuksejansa yliopiston jokaisella kampuksella. Minusta on tärkeää, että opiskelijat tietävät, ketä täällä on ja missä”, Nurmi toteaa.

MVK:n listalla olleet ehdokkaat ovat kiinnostuneita JYYn hallituspaikoista. Nurmi itse aikoo ensin suorittaa kasvatust-

tieteiden opintonsa loppuun, ja on ”todella kiinnostunut” hallituspestistä edaattori-kautensa toisella puoliskolla.

VOITTAJAKSI edustajistovaaleissa selviytyi Pörssi & Dumppi 9 paikallaan. Toiseksi sijoittui Jyviva (7 paikkaa) ja kolmanneksi Luoti, Kokoomusopiskelijat, Keskustaopiskelijat sekä YK-edari kaikki neljällä paikalla. Grönioni ja Demariopiskelijat saivat molemmat kolme paikkaa.

Eniten ääniä vaaleissa saivat Kokoomusopiskelijoiden **Jonna Temonen** (58) ja Keskustaopiskelijoiden **Eero Kauppi** (54). He opiskelevat molemmat liikuntakasvatusta.

VAALIEN MYÖTÄ edustajistopaikkoja menetti eniten Poikkitieilijät, joka yhdistyi tämän vuoden vaaleihin Pressuren kanssa. Ryhmillä on nyt yksi yhteinen paikka, kun viime kaudella paikkoja oli ryhmillä yhteensä kuusi.

Vaalien häviäjäksi voidaan laskea myös Luonnontieteilijät, jotka menettivät kaksi paikkaa. Myös Kristilliset menettivät yhden paikan, ja ryhmällä on nyt yksi edustaja edustajistossa.

Valtakunnallisesti vaalien suurimmaksi voittajaksi nousivat puoluepoliittisesti sitoutumattomat ryhmät, sillä SYLin laskelmien mukaan edustajistoissa 75 prosenttia edaattoreista edustaa nyt niitä.

Jyväskylässä tilanne on toisin, sillä JYYn edustajistossa vain 46 prosenttia edaattoreista on sitoutumattomia. Tulevalla kaudella sitoutuneita edaattoreita on yhteensä 22 ja sitoutumattomia 19. Naisia edaattoreista on 18 ja miehiä 23.

EDARIVAALEISSA ÄÄNESTETTIIN tänä vuonna laiskasti, sillä vain 20,5 prosenttia äänioikeutetuista saapui uurnille vaikuttamaan.

Luku on alhainen myös valtakunnallisesti katsottuna, sillä vain Itä-Suomen yliopistossa (17,3) ja Lapin yliopistossa (17,7) äänestysprosentti oli matalampi. JYYn pääsihteeri **Sami Tuorin** mukaan äänestystulos oli JYYlle hyvin tavanomainen.

”Tottakai toivoisin äänestysaktiivisuuden olevan silti korkeampi. Toivottavasti vuoden 2015 vaaleissa on jo käytössä sähköinen äänestys”, Tuori toteaa.

Suvi-Tuulia Nykänen

KYSYN VAAN

JYLKKÄRI KYSY OPISKELIJOIDEN MIELTÄ KUTKUTTAVIA KYSYMYKSIÄ.

Juomatehtaan JT120-luokan valot ovat tuottaneet syksyn aikana esimerkiksi leffailtoja pitäessä ongelmia, sillä niitä ei saa pois päältä ilman ylimääräistä apua. Paikalle on pitänyt kutsua huoltomies, joka on katkaissut valot lukkojen takana olevista katkaisimista. Miksi ongelma on ollut näin pitkään korjaamatta, tilapalveluinsinööri Heli Vertamo?

”Valaistusohjauksen säädinysikkö on käytännössä rikki tällä hetkellä. Kustannukset ovat sen verran suuret, ettei tois-taiseksi olla katsottu järkeväksi tehdä korjausta, koska ei tiedetä kuinka kauan Juomatehdas on vielä yliopiston käytössä. Tämän takia valot on tällä hetkellä ohjelmoitu niin, että ne palavat jatkuvasti.”

Joonas Sutinen

Sponssia ei heru

LAMA ON iskenyt myös ainejärjestöjen rahatilanteeseen. Esimerkiksi haalarisponsoreita on tänä vuonna ollut vaikea saada.

”Yhtään sponsoria ei ole löytynyt tänä vuonna”, kertoo etnologian fuk-sien tutor **Juulia Hakunti**.

Ongelmia on ollut etnologian lisäksi muun muassa journalistiikan sekä venäjän kielen ja kulttuurin fukseilla.

Sponsorit hankitaan nykyään pääasiassa suhteilla. Lisäksi monilla ainejärjestöillä on vakiosponsoreita, kuten ammattiliittoja, jotka ostavat mainoksensa haalareista joka vuosi.

”Mutta näiden lisäksi on kyllä vaikea saada sponsoreita, joten kyse on ihan yleisestä ilmiöstä”, toteaa sosiaalityön tutor **Sanna Heikkinen**.

Suvi-Tuulia Nykänen

KoVa täytti asukasneuvoston

EDUSTAJISTOVAALIEN LISÄKSI pari viikkoa sitten ratkesivat myös Kortepohjan asukasneuvostovaalit. Neuvoston jäsenet ovat kyläläisten ääni ylioppilaskylään liittyvissä asioissa.

Vaaleissa Kortepohjan Vaikuttajat sai neuvoston kaikki asukkaiden äänillä valitut kahdeksan edustajaa. KoVa oli vaalien ainoa vaaliliitto.

Asukasneuvostoon valittiin **Panu Mäkinen** (äänikuningas 34 äänellä), **Hannu Järvisistö**, **Kanan Mammadov**, **Ville Ranta**, **Ville Qvist**, **Anneli Tikkanen**, **Hanna Mäkinen** ja **Jaana Romppainen**.

Varalle jäivät **Matias Oksa** ja ilman vaaliliittoa ehdolla olleet **Juho Salo** ja **Ville Keiski**. JYYn edustajisto valitsee neuvoston yhdeksännen jäsenen.

Suvi-Tuulia Nykänen

teksti **Laura Piironen** kuvat **Tatu Onkalo**

Ei aina uutta, rahalla ja

JAKAMINEN. Onko sinunkin komeroissasi sellaisia tavaroita, joita olet tarvinnut vain kerran ja tiedät, ettei seuraavaa käyttökertaa välttämättä koskaan tule?

Yhdysvalloissa on noin satatuhatta porakonetta, joilla on tehty parhaimmillaan vain muutamia reikiä. Lähitulevaisuudessa nuo koneet saattavat päästä käyttöön jakamistalouden valatessa maailmaa.

Vesa-Matti Lahden ja **Jenni Selosmaan** *Kaikki ja koon!* -kirjan mukaan elämme nyt yhteisöllisen kulluttamisen vuosisataa, jolloin omistamisen sijaan tärkeää on ihmisten maine, keskinäinen luottamus, yhteisöllisyys sekä jaettu käyttöoikeus resursseihin. Merkkeinä jakamistalouden yleistymisestä voidaan

pitää muun muassa yhteisautoilun, ruokapiirien, aikapankkien sekä netissä toimivien vaihtotorien kaltaista toimintaa ja niiden yleistymistä.

SUOMESSA MYÖS Jyväskylässä aktiivisesti toimiva aikapankki perustuu siihen, että työtä vaihdetaan aikaan. Kun vaikkapa lainaa jollekin porakonettaan, ansaitsee toveja, joita voi käyttää esimerkiksi rikkienäisten housujen korjauttamiseen.

Vaikka järjestelmä eroaakin perinteisestä naapurivälistä siinä, että vaihdossa mukana olevat henkilöt eivät useinkaan tunne toisiaan, se perustuu pitkälti samantapaiselle keskinäiselle luottamukselle.

Aikapankki oli tapetilla marraskuun alussa Verohallinnon julkaistessa päivitetyn version talkootyön verotusohjeesta. Koska aikapankki perustuu vastikkeellisuuteen ja niin tehdyistä kuin vastaanotetuistakin palveluksista pidetään kirjaa tovien muodossa, Verohallinto pitää toimintaa verotettavana.

Tosin huomattavaa on, että suurin osa aikapankin

kautta tarjotuista töistä on viranomaisten silmissä luokiteltu tavalliseksi, vähäiseksi työksi, jota voi tehdä verovapaasti.

Vain sellaiset palvelut, jotka liittyvät tekijän tai vastaanottajan ammatteihin, on luokiteltu verotettaviksi. Ja nekin vasta silloin, kun suorituksia tehdään kalenterivuoden aikana yli 200 euron arvosta. Todennäköistä kuitenkin on, ettei uusilla säännöillä ole kummoistakaan vaikutusta. Vaihtopiirien kautta ansaittujen tulojen ilmoittaminenhan jää jokaisen omantunnon varaan.

TERHI KOMULAINEN on on elävä esimerkki nykyaikaisen jakamistalouden aktiivisesta käyttäjästä. Esimerkiksi matkaillessa Couchsurfing-sivusto on hänelle luonnollinen vaihtoehto hostelleille. Sivuston kautta voi tarjota kotimajoitusta satunnaiselle matkailijalle tai yöpyä itse jonkun ystävällisen vieraan henkilön luona.

”Käytännössä sohasurffaus on paljon enemmän

Terhi Komulainen on innostunut myös sohvaurffauksesta. Kun majapaikkana on tavallisen ihmisen koti, matkailija pääsee kurkistamaan kohdemaan arkeen.

Ruokaa suoraan tuottajilta

RUOKAA EI välttämättä tarvitse hankkia marketista, sillä erilaisten ruokapiirien kautta elintarvikkeita saa myös ilman välikäsiä. Jolpin eli Jyväskylän opiskelijoiden luomupiiri ry:n puheenjohtajalle Terhi Komulaiselle se on arkipäivää.

Jolppi ry perustettiin viime vuonna, mutta toiminnan peruspilari ruokapiiri on ollut olemassa jo kymmenen vuotta. Sen kautta kuka tahansa voi hankkia luomuruokaa lähituottajilta.

”Voit toki mennä kauppaan ja ostaa halvinta mitä löytyy, mutta tämä ei ole pelkkää ruoan ostamista, sillä toimintaan liittyy erityinen yhteisöllisyys. Ihmiset, jotka tulevat auttamaan meitä ruokapiirin jakoihin, kuvaavat tunnelmaa lämpimäksi ja avoimeksi: on hauskaa olla ja tehdä asioita yhdessä.”

**OLISI MAHTAVA
TYÖSKENNELLÄ NIIN,
ETTÄ VASTINEEKSI
TYÖPANOKSESTANI
SAISIN RAHAN
SIJAAN JOTAIN
KONKREETTISTA.**

Terhi Komulainen (vas.), Jukka Mattlar ja Marianne Tiitinen ovat luomupiiri Jolpin pyörittäjiä. Verna-Juulia Toiviainen tarkkaili toimintaa pöydän alta.

omaksi

VAIHTOON KÄSIKSI NETISSÄ

- Aikapankit ympäri suomen: aikapankit.fi
- Facebookissa useita kierrätys sivuja, esimerkiksi Vaihto- ja myyntirinki Jyväskylässä ja Roskalava Jyväskylässä.

kuin pelkän sohvan lainaamista: siinä on päässyt todella jakamaan ihmisten arkea.”

Joitakuuta tuntemattomien luokse meneminen tai omaan kotiin ottaminen saattaa epäilyttää, mutta Komulaista ei ole pelottanut.

”Minulla on aina ollut todella hyvät fiilikset, eikä ole koskaan tarvinnut ajatella että apua, mitäköhän tässä nyt käy. Luotan sivustoon, koska ihmiset voivat käydä kirjaamassa omia kokemuksiaan majoittajista sekä majoitettavista.”

Mikä on parasta yhteisöllisessä jakamistaloudessa?

”Siinä pääsee kokeilemaan uusia asioita. Samalla joutuu ehkä luopumaan joistain pinttyneistä mielikuvista, mutta tilalle voi saada aivan uudenlaisia elämyksiä: kokemuksia siitä, että on tarpeellinen ja hyödyllinen. Ja tapaa mahtavia ihmisiä.”

”Tulevaisuudessa olisi mahtava työskennellä niin, että vastineeksi työpanoksestani saisin rahan sijaan jotain konkreettista, mitä tarvitsen. Joku leikkaisi vaikka hiukseni tai tarjoaisi aterian.”

Itsenäisyys ei kaipa sotasparaateja

Pian koittaa taas Suomen itsenäisyyspäivä. Päivällä katsotaan Tuntematonta sotilasta. Il-tapäivällä sotilasparaatit, isänmaallisia lauluja, liput salossa ja Linnan juhlat. Sitten television täydeltä lisää sotalokuvia talvi- tai jatkosodasta. Siitä on suomalainen itsenäisyyspäivä tehty.

Isossa-Britanniassa vietettiin 11. marraskuuta kaatuneiden muistopäivää – siis kaikkien kaatuneiden, vihollistenkin. Muuta isänmaallista juhlapäivää ei ole. Saksan virallisenä juhlapäivänä, Saksan yhtenäisyyden päivänä, ei liputeta. Sen sijaan keskitytään miettimään, mitä demokratia ja vapaus itse kullekin merkitsevät.

KUN ITSENÄISYSPÄIVÄN ohjelmaa katsoo – puhetta veteraaneista, paraatit, sotalokuvat – niin huomaa, ettei siinä oikeastaan ole edes kyse Suomen itsenäistymisestä vuonna 1917. Sen sijaan kyse on toisesta maailmansodasta. Siinä sodassa taas ei ole mitään juhlimisen arvoista. Suomihan kaiken lisäksi itsenäistyi rauhanomaisesti, ei siinä mitään sotilaskulkueita tarvittu.

Minulla on ollut suuria vaikeuksia viimeisen vuoden aikana selittää useille erimaalaisille ystäville, että miten demokraattisessa Suomessa voidaan virallisena juhlapäivänä sotilasparaatein ihannoitua hävittyä sotaa, joka sodittiin Natsi-Saksan rinnalla. On suorastaan tragikoomista, että muualla maailmassa ainoat vastaavat juhlat löytyvät entisen Itäblokin maista sekä sotilasdiktatuureista.

EHDOTAN, ETTÄ me ylioppilaat edelläkävijöinä ryhdymme viettämään sivistynyttä ja demokraattista itsenäisyyspäivää, joka voisi viimein jättää menneisyyden sodat taakseen ja katsoa eteenpäin.

Kunhan seuraava tasavallan presidentti ja Yleisradion pääjohtaja valitaan JYY:n piiristä, niin kannustan seuraaviin muutoksiin:

Korvataan sotilasparaatit musiikkikonserteilla. Televisiossa voitaisiin iänikuisten sotalaivojen sijaan esitellä vaikka suomalaista nykytaidetta. Rahankeruukampanjat voitaisiin keskittää esimerkiksi suomalaisten kodittomien auttamiseen.

Erno Mähönen

KUN ITSENÄISYSPÄIVÄN OHJELMAA KATSOO, HUOMAA, ETTEI SIINÄ OIKEASTAAN OLE EDESKYSE SUOMEN ITSENÄISTYMISESTÄ VUONNA 1917.

teksti **Petra Nykänen**

Kalenteritytöt ja -pojat

KALENTERIT. Mitä syntyy, kun yhdistetään taiteen opiskelijoiden ja liikuntalaisten voimat yhteisessä kalenteriprojektissa? Entä millainen on Fokuksen ”kettutyttöjen” pin up-kalenteri?

SAANA TAMMISTO

Liikunnan tämän vuoden poikakalenteri, *Antiikin atleetit 2014*, toteutettiin yhteistyössä Taiteiden ja kulttuurin tutkimuksen laitoksen kanssa. Liikunnan Riemun **Alejandro Ylönen** kertoo asiakkaiden toivoneen kalenteriin johdonmukaista teemaa, ja Taikun avulla toive saatiin toteutettua.

”Ihmiset tykkäävät, kun kalenterissa on jokin muu idea paljaan pinnan ja lihasten lisäksi.”

Ylösen mielestä yhteistyö Taikun kanssa sujui moitteettomasti.

”Kuvauspuitteet olivat loistavat. Aikataulut toimivat hyvin, eikä yhden kuvan toteuttamiseen mennyt kovin kauaa. Mallit olivat todella motivoituneita järjestyistä.”

MYÖS TAIKUSSA ollaan tyytyväisiä uudenlaiseen projektiin. Projektitutkija **Saana Tammisto** kuvailee yhteistyön liikuntalaisten kanssa sujuneen ”riemukkaan mutkattomasti”. Tammisto kiittää malleja erityisesti hyvästä valmistautumisesta kuvauksiin.

”Itse kuvaustilanteessa mallit osoittivat todellista urheiluhenkeä tavoitellessaan oman patsaansa asentoa: monet antiikin patsaista on veistetty asentoihin, jotka näyttävät hyvältä, mutta ovat fyysisesti liki mahdottomia kovakuntoisille urheilijanuorukaisillekin.”

Tammiston mukaan käytännönläheinen kurssi oli Taikun opetussuunnitelmaan tervetullut lisä.

”Uskon, että kursseille, joilla teoreettinen tieto muutetaan teoiksi, on tilausta jatkossakin.”

Kalenterille on yhteistyön tiimoilta pohdittu myös uusia asiakasryhmiä, ja Antiikin atleetit 2014 tulikin myyntiin muun muassa Jyväskylän Taidemuseon museokauppaan.

LIIKUNNAN POIKAKALENTERIN lisäksi kampuksella on ollut myynnissä Fokuksen tyttökalenteri. Sosiologian, sosiaalityön ja yhteiskuntapolitiikan ainejärjestön tytöt loivat tasa-arvon nimissä oman kalenterinsa vastineeksi pojille.

Fokus Foxies 2014 -kalenterin kuvat on otettu ulkona ja eri sisätiloissa. Mallit esiintyvät pin up -teeman mukaisissa asuissa. Ainejärjestön kettumaskotti seikkailee muun muassa käsivarressa tatuointina, repun logossa ja karkkipapereissa.

IHMISET TYKKÄÄVÄT, KUN KALENTERISSA ON JOKIN IDEA PALJAAN PINNAN JA LIHASTEN LISÄKSI.

Jenni Sormunen valmistelee Mika Halosta kuvauksia varten.

Lihatiskiltä toimitusjohtajaksi

YLIOPPILASKUNNAN IHKA ensimmäiseksi toimitusjohtajaksi valittiin viime keväänä **Marko Huttunen**, joka on 41-vuotias kauppatieteiden maisteri Jyväskylästä.

Työt ylioppilaskunnassa ovat lähteneet hyvin käyntiin, ja aikaisemmin muun muassa Kampus Datan hallituksessa istunut mies toteaa työn olevan erittäin mielenkiintoista.

Toimitusjohtajan töihin kuuluvat niin JY:n rakennuspuolen kuin muunkin liiketoiminnan hoitaminen. Huttunen korvaa toimitusjohtajana JY:n entisen kiinteistöpäällikön **Osmo Kääriäisen**.

”JY on konsernina laaja ja mielenkiintoinen kokonaisuus. Täällä kiinnostaa myös se, että JY:ssä on kehittämissämahdollisuuksia”, Huttunen toteaa.

Sellaiseksi hän nimeää esimerkiksi JY:n asumisen ja muun liiketoiminnan palveluiden selkeämmän näkyvyyden ylioppilaskunnan jäsenille.

”Liiketoiminnan palvelujen osalta toivoisin selkeämpää viestintää.”

HUTTUNEN ON aiemmin työskennellyt muun muassa Jykes Kiinteistöt Oy:llä sekä NCC:llä, joissa molemmissa hän toimi kiinteistöjen ja liiketoiminnan kehittämisen ammattilaisena. Myös JY:n toimitusjohtaja-

na yksi hänen suurimmista vastuistaan liittyykin Kortepohjan ylioppilaskylään.

”Itse koen Kortepohjan kehittämisen hyvin tärkeänä. Sinne olisi tärkeä saada monipuolinen väestörakenne, joka hyödyttäisi myös opiskelijoita monipuolisten palvelujen muodossa”, Huttunen sanoo.

Hänellä on mielessään myös muita opiskelija-asuntoihin liittyviä hankkeita.

”Kortepohjan lisäksi meillä voisi olla keskustan ja kampuksen alueella asuntoja. Se sitoo paljon pääomaa, mutta riskit ovat toisaalta pienet. Pitkällä aikavälillä kuitenkin tarvitaan uutta liiketoimintaa rahoittamaan JY:n jäsenpalveluita, eli varsinaista toimintaa”, Huttunen pohtii.

RAKENNUSPROJEKTIN SUUNNITTELUN ja johtamisen lisäksi uudella toimitusjohtajalla on kokemusta myös käytännön töistä, sillä hän on työskennellyt aikaisemmin muun muassa lihamestarina.

Kabinetteihin Huttunen ei ehdi jämähtää muutenkaan, siitä pitää huolen kotona odottava 2-vuotias tytär.

”Minulle asiakasorientoituneisuus on aina ollut tärkeää. Toivon, että JY:n palvelut näkyisivät opiskelijalle tästä eteenpäin vieläkin paremmin”, hän toteaa.

JYLLÄ ON tänä vuonna aloittanut muitakin uusia ihmisiä, sillä **Anssi Kuivisto** aloitti talouspäällikkönä syksyllä. Hän korvaa eläkkeelle jääneen **Maija Saarniston**.

Suvi-Tuulia Nykänen

More
in English:
**Floorball,
with love**
jylkkari.fi

Sarah Jacobs and James Rothwell spend a great deal of their time studying and writing in the Wadham library. Before deadlines, some students even spend their nights in the 24-hour library taking naps in bean bags.

text and photos **Erno Mähönen**

Climbing up the social ladder

STUDYING IN THE UK. Oxford has traditionally been a place for the rich and privileged. Today its doors are open for all backgrounds, but a hint of the old culture still prevails.

The University of Oxford, England, is the oldest university in the English-speaking world. It is also one of Britain's most elitist and traditional universities – and also one of the most respected. Unlike most universities in Europe, Oxford is divided into several multidisciplinary Colleges.

Sarah Jacobs and **James Rothwell**, both studying languages in Wadham College, come from fairly normal backgrounds and state schools. Pursuing a Bachelor of Arts degree, their whole degree depends on one week of final exams in the last year.

"There is an added pressure now in the final year, we're being examined on things that we've studied over the course of three years. It's stressful", Jacobs explains.

Students in Oxford often need to write one or two essays a week, attend one-on-one tutorial sessions with their tutor teacher to discuss the essays, and also attend lectures and classes.

Jacobs says that she usually has about 15 contact hours a week. In addition, she uses one or two hours to prepare for each class, not counting the essay writing and reading books.

EXTRACURRICULAR ACTIVITIES, balancing the study, are also very popular in Oxford. The students are not allowed to engage with paid jobs during the terms. Thus, many students spend a lot of time with other student activities.

"There is just so much really awesome stuff to do, like a world-famous debate society, meeting famous people, student paper is really fun, and our student union", Rothwell effuses.

"My friend just joined a laptop orchestra", Jacobs adds.

For many students, extracurricular activities, whether they are sports

THE UNIVERSITY OF OXFORD

- **Founded 1096 A.D.**
- **Over 22 000 students**
- **38 Colleges, 6 Permanent Private Halls**
- **Usually ranked in the top ten of universities in global rankings**
- **The last all-women college St Hilda's accepted male students in 2008. Private St. Benet's Hall still only accepts men.**
- **The ratio between state and private schooled is roughly 55-45 in Oxford, versus 90-10 in the whole UK.**

The Christ Church College, Oxford, is a popular tourist attraction. For many people it is best known as the filming place of "Hogwarts" in Harry Potter films.

or politics, are a way to find important contacts for future working life. Many also want to escape the small social circles of their colleges.

THERE ARE some notorious examples of drastic class division in Oxford. Perhaps the most famous of them is the Bullingdon Club. An exclusive rich society officially banned a long time ago still appears every now and then to cause havoc. The members of the society hold ostentatious dinners, and in the end they trash the place – and repay everything in cash. Most famous ex-member of the society is the current UK Prime Minister **David Cameron**.

Regardless of some infamous examples, Rothwell and Jacobs do not think

there is overly much class tension in Oxford. Generous grant programmes make Oxford available for talented people even from poorer backgrounds.

There are some shadows, though:

"The top private schools are over-represented in Oxford. There are some fabulously wealthy kids, and you rub shoulders everyday with people who have literally paid £ 30 000 a year for their education", Rothwell explains.

ROTHWELL AND Jacobs see themselves privileged for going to Oxford. As its most important benefits they see the contacts they have made, and the career opportunities they are given.

"The university helped me to get an internship with the UN", Jacobs says.

Rothwell cherishes his invaluable contacts in journalism:

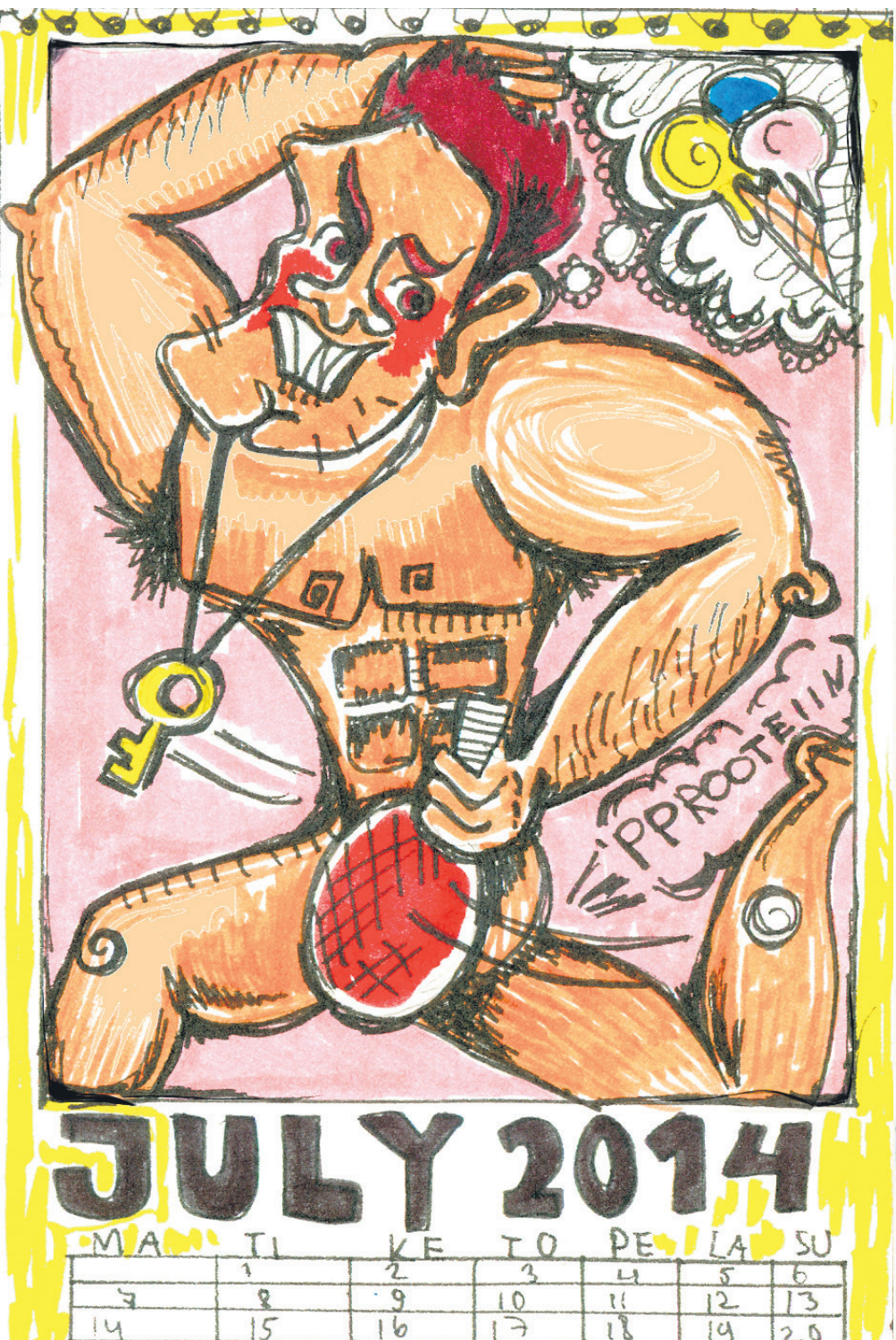
"I was given a chance to attend the press conference of **Michelle Obama** and meet all big pawns of journalism in the press gallery."

Oxford degree is also a signal. Many employees may hire someone just because they attended the University of Oxford.

As a negative side both students mention the inflexibility of the study. Oxford is academically heavy and many degrees offer only little variation. Secondly, life in Oxford is stressful but not necessarily in a bad way.

"Part of the fun is the challenge", Rothwell says.

Kemian opiskelijat voi jakaa kolmeen kastiin. Suurimman näistä muodostavat lääkekseen hakijat, mutta oman joukkonsa muodostavat myös haropartaiset ja homssuiset kemian rakastajat.

”Kemistin arkkityyppi on ammoniakinkatkuinen, labratäkissa ympäriinsä pyörivä hyypiö.”

On myös kemian opettajaksi opiskeleva suoriutuja, joka yleensä saa kaiken tehtyä ajoissa.

Kemistit osaavat pitää hauskaa. Kotiviini on vahva traditio.

”Kotiviiniporukoita on jokaisella vuosikurssilla ainakin pari. Porukat tekevät useita kotiviiniseja vuodessa ja pikahiivan käyttö on ehdoton ei. Jääräpäisimmät viinintekijät vetävät viiniä saunajuomanakin”, kemisti paljastaa.

Toinen lähde kertoo, että viinistä on joskus mennyt muistikin.

Muistin menettämisestä kemian opiskelijoilla on kokemusta ilman kotiviiniäkin. Pikkujouluissa valitaan vuoden nais- ja miespuolinen *Niilo*. Tittelin saavat useimmiten henkilöt, jotka ovat kunnostautuneet bileissä.

”Toissa vuonna kisa oli tiukka, sillä eräs henkilö sammui pikkujouluissa jo puoli seitsemältä. Itse tapahtuma alkoi kuudelta.”

Ei ole yllätys sekään, jos kemian opiskelijoita ei päästetä kuuluisalle luonnontieteilijöiden jouluristeilylle liian humalatilana vuoksi.

Jos kemistien meno on villiä reaaliaikailmassa, se on sitä myös internetissä. Lähde paljastaa, että irc-kanavalla vaikuttavat etenkin vanhemman sukupolven opiskelijat.

”Moni on kanavalle eksynyt ja jäänyt sinne. Sitäkin useampi on lähtenyt kanavalta juttujen ylittäessä huonon huumorin rajan.”

Liikuntalaiset tunnistaa värikkäistä treenikampeista etuilemassa Ilokiven jonossa. Jos liikkalainen laittautuu, kanssaopiskelijat eivät välttämättä tunnista toveriaan. Liikunnan opiskelija syö kuin hevonen ja noudattaa lautasmallia. Pingispöydän ääressä viihtyvät liikuntalaiset ovat hyvää pataa keskenään ja myös suhteet opettajiin ovat kunnossa. Liikunnan miehet ovat haluttua tavaraa ainakin opettajaksi opiskelevien keskuudessa. Lopulta sisäsiittoisuus vie kuitenkin voiton ja liikkalaiset pariutuvat keskenään.

Jos liikuntalainen elääkin muuten terveellistä elämää ja lautasmallia, bileissä meno on villiä. Väitetään, että liikunnan miesten takissa ei pääse edes yökerhoon sisälle.

”Tapahtumissa ja muissa yhteisissä tilaisuuksissa tanssitaan hurjasti, eikä alastomuutta hätkähdetä”, liikkalainen kertoo.

Jossain vaiheessa iltaa miehet päätyvät naisten saunaan. Viuhahdukset eivät ole harvinaisia, koska joku lähtee aina saunasta karkuteille ilman rihman kiertämää.

Arkisin liikunnan rakennuksen käytävillä miehet pyörittelevät avainketjuja sisäpelivarusteissa. Naisilla on pitkälti sama vaatetus. Vaikka ulkopuolisen nenään liikunnan käytävät haiskahtavat hielä, opiskelijat huolehtivat peseytymisestä.

”Hygieniasta tulee pitää hyvää huolta, koska liikunnalla on jo vuosisatoja liikkunut tappava tippuri.”

Tiedekunnassa on useita pääaineita, joilla kaikilla on omat identiteetit. Liikuntapedagogit ovat tyhmiä, liikunnan yhteiskuntatieteilijät ovat laitoksen aivot. Terveystieteiden opiskelijoita sanotaan pisiksiksi ja liikuntabiologeja nörteiksi.

KETÄ ME OLE

Kampuksen mystisimmät hahmot lienevät taidehistorian opiskelijat. He aloittavat yliopiston ja seuraavan kerran heidät havaitaan vasta gradu-seminaarissa. Näiden kahden ajankohdan väliin jäävänä aikana taidehissalaiset pukeutuvat maanläheisen tyylikkäästi ja ilmaisevat luovuuttaan lisäämällä asuunsa jännittäviä yksityiskohtia.

”Joskus muutama taidehistorioitsija löytää toisensa ja hengaa vain toistensa kanssa näkymättömissä”, taidehistorian opiskelija kertoo.

Poikkitieteellisyys ei ole taidehistorioitsijan juttu. Jos poikkitieteellistä tilannetta ei voi millään välttää, taidehistorian opiskelija viettää aikaa taidekasvatukseen tai kirjallisuuden opiskelijoiden parissa.

”Kirjallisuuskin tuntuu ihan uudelta jutulta.”

Toisin kuin luullaan, taidehistorian opiskelija ei tunne taidetta. Kun heiltä kysyy maalauksen tehneen taiteilijan nimeä, he näyttävät huvittuneen järkyttyneiltä ja vakuuttelevat tietämättömyyttään. Taidehistorian opiskelijat viettävät vapaa-aikaa Vakiopaineessa, mutta he ovat koko kuppilassa ainoa ryhmittymä, joka ei puhu taiteesta.

Toinen aihe, josta ei puhuta, on työllistyminen.

”Kenelläkään ei ole töitä.”

Opintojen alussa kerrotaan, että taidehistorioitsijat työllistyvät ”erilaisiin kulttuuriorganisaatioihin ja erilaisiin tehtäviin”. Lähde kertoo, että kukaan ei tiedä näiden organisaatioiden olemassaolosta. Ulkopuolisten ensireaktio taidehistorian opiskelijaan on ”mitä sinusta sitten tulee”. Vastausta taidehistorioitsija ei tietenkään osaa antaa.

’Mitä eroa on psykologian ja sosiologian opiskelijalla? Psykologian opiskelijalla on ongelmia itsensä kanssa, sosiologian opiskelijalla muiden kanssa”, psykan opiskelija kuvailee. Hän ei tarkoita sitä, että kaikilla olisi mielenterveysongelmia, mutta jostain se kiinnostus mielenterveyteen kumpuaa.

Psykologit valikoituvat tiukkojen soveltuvuuskokeiden läpi, joten psykan opiskelijoista on vaikea löytää kusipäitä.

”Joskus harvoin tulee miettineeksi, onkohan seula ollut turhan löysällä.”

Vaikka psykan opiskelijat eivät myönnä analysoivansa toisiaan, he käyvät silti syviä keskusteluja tärkeistä aiheista. Keskustelujen vastapainoksi psykologian opiskelijoilla on avoin mieli ja pehmeät arvot.

Koska koulutuksesta työllistytään hyvin erityyppisiin tehtäviin, on vaikeaa löytää yhtä tyyppiesimerkkiä psykologian opiskelijasta. Esimerkiksi työ- ja organisaatiopsykologian opiskelijat ovat hyvin lähellä kauppatieteilijöitä. Joukosta löytyy myös humanistihaitteliijoita, jotka hakiessaan haaveilivat työurasta ihan vain ihmisten kanssa jutellen. Teoreettiset opinnot ja pakollinen tilastotieteily paljastavat karun todellisuuden nopeasti.

Vaikka psykologia on osa yhteiskuntatieteellistä tiedekuntaa, opiskelijat eivät tunne olevansa yhteiskuntatieteilijöitä. Koska psykologian opiskelijoita on niin paljon, he järjestävät itse omat tapahtumansa.

”Kai psykan laitos on yhteiskuntatieteelliselle tiedekunnalle vähän sama kuin Ahvenanmaa Suomelle.”

EMME?

STEREOTYYPIT. Kampukselta löytyy vätyksiä, kotiviinin keittäjiä ja viuhahtajia, mutta kuka kukin on? Eri oppiaineiden edustajat paljastavat omat salaisuutensa.

teksti **Kaisu Salminen** kuvitus **Anna Näveri**

'S ieltä ali, mistä aita on matalin.”
Sosiologi tietää maailman pahuudesta enemmän kuin päättäjät, mutta ei jaksu vaivautua päätöksentekoon hengailua enempää.

”Sosiologi on melko selkärangaton vätys, joka kyllä seuraa tunnollisesti kasvisruokavaliota ja ostaa secondhandia,” sosiologilähde paljastaa.

Usein keskiluokkaisesta perheestä tulevat sosiologit ovat hillittyä porukkaa, jotka viihtyvät kaltaistensa seurassa.

”Sosiologian opiskelija on perinteisesti vihervasemmistolainen tyyppi, joka ei kuitenkaan puoluepoliittisesti keuli yhtä paljoa kuin yhteiskuntapolitiikan tai valtio-opin lukijat.”

Joukosta löytyy myös kokoomuslaisia, jotka pitävät huolen ainejärjestötoiminnasta.

Sosiologit potevat usein kauhua omien opintojen soveltuvuudesta työelämään. Siitä huolimatta opinnot edistyvät vähän niin ja näin, mutta kaljaa kitataan tasaisen tappavaan tahtiin.

”Perinteistä arvomaailmaa kunnioitetaan hyvin vähän ja alkoholismien kanssa flirttaillaan viikottain. Liikuntaa harrastetaan laiskasti, koska ihmisarvo ei katso penkkitulosta.”

Vaikka sosiologit kärsivät ainaisesta rahapulasta, on heillä varaa MacBookeihin ja hipsteröintiin. Miessosiologi sonnustautuu kirpparilta hankittuun villakangastakkiin, flanellipaitaan ja maanläheisiin housuihin. Hiukset ovat jo aikaa sitten kasvaneet ulos mallistaan, mutta pesemättömän tukan rasva pitää pehkon kurissa. Naispuolisen sosiologin vaatekerta vaihtelee. Vihervassari kulkee villapaidassa, farkuissa ja maihareissa. Kokoomuslainen naissosiologi taas suosii enemmän hameita ja mekkoja.

Tietojärjestelmätieteilijä on nimensä veroinen – kynä ja paperi eivät kulje mukana sitten millään. Dumpparille ei mene jakeluun, että esimerkiksi kielikursseilla tehtävät tehdään perinteisillä työvälineillä. Kuten arvata saattaa, läppäri ja tabletti kuuluvat tietojärjestelmätieteilijän vakiovarusteisiin.

”Tenttipäivät aiheuttavat ainejärjestön toimistolla laajoja kynänmetsästystoimia”, eräs tietojärjestelmätieteilijä kuvailee.

Työlin puolesta tietojärjestelmätieteilijät voi jakaa pariin eri ryhmään. On wannabe-kauppatieteilijät ja nörttimät järjestelmäkehityksen tyyppit. Dumpin naiset halusivat aikanaan kauppikseen, mutta hakivat sitten kauppatieteiden maisteri -nimikkeen perässä tietojärjestelmätieteilijä lukemaan.

Iltaisin tietojärjestelmätieteilijän bongaa suurella todennäköisyydellä bileissä. Usemmiten viininpunahaalarien valinta on Escape.

”Dumppari bilettää paljon.”

Sen tarkempaa selitystä runsaaseen juhlimiseen ei löydy, mutta juhlien lisäksi dumpparit järjestävät sitsejä tiuhaan tahtiin. Voisi jopa sanoa, että tietojärjestelmätieteilijät ovat sitsihullua kansaa, sillä tänä syksynä he ovat ehtineet sitsailla jo neljä kertaa. Itsekin samassa sitsipöydässä istuneena on pakko mainita, että dumpparien laulut ja muut sitsiperinteet ovat sangen elinvoimaisia.

Kun dumppari ei biletä eikä sitsaa, hänet löytää ainejärjestön toimistotilasta katsomasta kissavideoita aamukymmenestä iltakuuteen aina maanantaista lauantaihin saakka. Tietojärjestelmätieteilijän nörtähtävän nimityksen takana sykkii kuitenkin lämmin ja vastaanottavainen sydän.

”Dumpparit ovat yllättävän avoimia ja helposti lähestyttäviä.”

”JÄÄRÄPÄISIMMÄT VIININTEKIJÄT VETÄVÄT VIINIÄ SAUNAJUOMANAKIN.”

”LIIKUNNALLA ON JO VUOSISATOJA LIIKKUNUT TAPPAVA TIPPURI.”

”LAITOS ON TIEDEKUNNALLE VÄHÄN SAMA KUIN AHVENANMAA SUOMELLE.”

”ALKOHOLISMIN KANSSA FLIRTTAILLAAN VIKOTTAIN.”

”TENTTIPÄIVÄT AIHEUTTAVAT TOIMISTOLLA LAAJOJA KYNÄNMETSÄSTYSTOIMIA.”

”KENELLÄKÄÄN EI OLE TÖITÄ.”

Menot

”JULKAISTAKOON PÄIVÄKIRJANI KUOLEMANI JÄLKEEN. SITEN SAAN KAUAN ETSIMÄÄNI KUULUISUUTTA. JUMALAUTA, MINÄ OLIN KUIN VAN GOGH.”

taiteilija Kalervo Palsa päiväkirjoissaan (WSOY, 1990)

PIKKUJOULUA! Siunattuja olkoot yksinäiset ja kirotut, sillä kun pikkujoulut tulevat, viimeiset tulevat ensimmäisinä ja ensimmäiset eivät koskaan.

tekstit **Petri Kaikosuo**

27.11. KLO 20, RENTUKKA

KORTEPOHJAN Kuusijuhlissa lavalla nähdään kyläläisten taidonnäytteitä: **Korteforte**-kuoro, **Ukulele lala-lovers** -yhtye ja **Sauli & Joni** -duo. Ulkokyläläisiä arvoja edustaa **Sumupuu**-duo. Tunnelmaan sopivaa väliaikamusiikkia tarjoilee **DJ Roope Lehto**.

27.11. TANSSISALI LUTAKKO

TONERIA, 1970-luvun riffejä, psykedeelisen utuista mörinää, kaunistaa kuulasta laulua. Ei ole sattumaa, että ranskalainen **Mars Red Sky** on soittanut Euroopan suurimmilla (vaihtoehtomusiikkiin) festivaaleilla Roadburnista Szigetiin. On nimittäin kova. Groovea ja junnauksia löytyy myös suomalaisen **Warchiefin** metallisesta rockista.

29.11. VAKIOPAIN

YLÄKAUPUNGIN Yön omaksi hyväntekeväisyysdeeseen järjestämä Äylän Ehtoo -klubi tuo Vakkariin kolme bändiä, joista lehden mennessä painoon oli tieossa kaksi: **Oke** ja **Johanna Tuomisto**.

29.11. YLÄ-RUTH

OLUTKULTTUURISEURAN vuosijuhlan teemana on tänä vuonna Jyväskylän panimo- ja ravintolahistoria. Aiheesta alustaa kello 18:n avajaismaljojen jälkeen professori **Jussi Jäppinen**. Pastori **Lari Junkkari** Olutseura Lutherista puhuu hellenistisen ylevällä otsikolla ”Olut ja elämisen taito”. Alustuksista mainittakoon vielä Insinööri **Antti Soinin** ”Lyhyt olutelämäkertani”. Ei liene vaikeaa arvata, miten ilta jatkuu. Tilaisuus on avoin kaikille, myös viinin ystäville.

29. JA 30.11 PUB KATSE

OLEMME keskellä kiihkeintä pikkujoulukautta. Niitä voi juoda tai siis viettää niin monin tavoin. Teatteri **Eurooppa neljä** jalkaantuu pikkujoulukauden kunniaksi marras- ja joulukuisina viikonloppuina Pub Katseeseen ja esittää näytelmän Illallinen yhdelle. Hovimestariparka joutuu tarjoilun lisäksi esittämään neljää illallisvierasta, kun 90-vuotiaan isännän kaikki vanhat ystävät ovat oikeasti jo kuolleet...

Pääosassa nähdään Janne Reinikainen (kuvassa). Edesmennyt Markku Peltola teki elokuvassa viimeisen roolinsa Kalervo Palsan isänä.

3.12. ILOKIVI

Kyrpämaalarin kolmas tuleminen

KITTILÄLÄINEN taiteilija **Kalervo Palsa** (1947–1987) ei saanut elinaikanaan liemmin arvostusta taiteelleen.

Ujo ja pohdiskelleva intellektuelli sekä perversioihin mieltynyt boheemi ja jää-räpäinen alkoholisti jätti taidekoulut kesken ja palasi aina Kittilään köppäiseen ateljee-mökkiinsä, jonka oli nimennyt Getsemaneksi.

Palsa ei myöskään saanut paikallisten ihmisten arvostusta, ehkäpä, koska kuvasi heitä taiteessaan kuten heidät näki. Se ei ollut aina kaunis näky.

Taiteen olemus koostui Palsalla elämän raadollisuudesta, seksuaalisuudesta sekä kuoleman läsnäolosta: ”Ei riitä, että maalaa kukkia, täytyy maalata hirttosilmukoitakin”. Hänen kuvansa eivät ole sisustustaidetta.

Palsa maalasi elämänsä aikana yli 1000 taulua mitä erilaisimmilla tekniikoilla. Teosten tyyliä on kuvattu surrealistiseksi, naivistiseksi tai primitivistiseksi. Itse hän määritteli itsensä fantasitiseksi realistiksi.

Sarjakuvissaan ”Porno-Kalle” tai ”Markiisi de Palsa” käsitteli nekrofiliaa, masturbaatiota, itsemurhaa ja monenlaisia fetissejä niin kuin ei kukaan ennen häntä tässä maassa. Lukekaapa vaikka *Eläkeläinen muistelee*.

Eräänlaisen klassikon asemaan ovat nousseet myös vuonna 1990 julkaistut Kalervo Palsan päiväkirjat, joissa hän pohtii maailmankirjallisuutta, filosofiaa ja taidetta sekä runkkaamista, juomista ja itsemurhaa. Ihmisyyttä.

Elinaikanaan Palsan taide leimattiin julkisuudessa pornoksi ja roskaksi. Vasta hänen kuolemansa jälkeen arvostus on noussut. Viimeistään Kiasmassa vuonna 2002 pidetty näyttely Kalervo Palsa – Toinen tuleminen liitti Palsan suurten ja tunnustettujen suomalaistaitelijoiden joukkoon.

Pekka Lehdon fiktiivinen elokuva Kalervo Palsa ja kuriton käsi valmistui 2005, mutta erinäisistä syistä se on elokuvateattereissa – ja Kampus Kinossa – vasta nyt.

30.11. MUSTA KYNYS

JOS tuntuu siltä, että kaikki menee seinään, niin ei hätää: meille on annettu aikaa kehittää oikea pää. Tanssi pieni tanssi, rock-kukko. Liity meihin enkeleihin rakas rakas rakas kuningatar, sillä kun jazzkansa tulee, niin tätä iloista siltää et kävele yksin, et milloinkaan. Eiku, mutku, juna menee sinne tänne, mutta annan kitaran laulaa vaan!

30.11. TANSSISALI LUTAKKO

LUTAKON ROCKKIRPPIKSELLÄ lauantaina kello 12–15 myydään ainakin levyjä ja ehkä nahkaa ja niittejä tai mistä mina tiedän. Kuka tahansa voi varata pöydän ja myydä tuotteitaan. Live-musiikkia tarjoo **Blak Motor**. Yleensä tarjolla on myös hyvää ruokaa.

Illalla on epäilyttävästi nimetty Kariloppiimäklubi, jossa kokkeina häärivät **Risto** sekä räppumppu **Hannibal** ja **Musta moottori**.

KAMPUS KINO

PETTERI KALLIOMÄKI ARVOSTEEE ILOKIVEN TULEVAT NÄYTÖKSET

Kaikki nuo Leninit

HARDI VOLMER, 1997

MA 25.11. KLO 19.00

Kampus Kinossa (ja vähän muuallakin kaupungissa) käynnissä oleva Lenin Visions -tapahtuma esittelee erilaisia valkokangas-Lenineitä 1930-luvulta nykypäivään.

Kaikki nuo Leninit on sarjan virolaiserikoisuus: hyvin löyhästi historiaan perustuva tarina eestiläispatriootista, joka alkaa Saksan hallituksen tuella kouliu Leninille klooneja.

Asetelmat ovat lupaavampia kuin lopputulos, eikä animaatiotaituri **Volmer** oikein tunnu hallitsevan kokopitkän näytelmäelokuvan kieltä, mutta kuriositeettiviehätystä teoksella riittää ainakin yhden katselukerran tarpeisiin.

Arvosana: 3/5

Back to the USSR – Takaisin Ryssiin

JARI HALONEN, 1992

TI 26.11. KLO 19.00

Neuvostoliiton luhistumista ruumiinneesteet roiskuen käsittelevä, farssimainen allegoria, jossa takapajulan viimeinen irvileukakommari (**Jorma Tommila**) saa vieraakseen vamppyryiksi muuttuneen Leninin (**Taisto Reimaluoto**).

Pohjattoman anarkistinen kulttimörssäri vaikuttaa juonensa tasolla toki kovinkin anti-kommunistiselta kamalalta, mutta ennen muuta sen kokonaisvaltainen härskiys on suunnattu kaikkia mahdollisia porvarillisia makukäsityksiä vastaan.

Arvosana: 5/5

LISÄKSI OHJELMISTOSSA

- ma 25.11. klo 21.00 Lenin 1918 (Romm)
- la 30.11. klo 12.00 Nadezhda (Donskoi) & Lenin Lontoossa
- ma 2.12. klo 19.00 Terraferma (Crialess)
- ti 3.12. klo 19.00 Kalervo Palsa ja kuriton käsi (Lehto)

teksti ja kuva Arimo Kerkelä

MAKUA MÖSSÖIHIN

MAUSTAMINEN. Vaikka ainekset ovat syömävalmiita sellaisenaan, saa lopputuloksesta maukkaamman maustamalla. Tässä kolme esimerkkiä valmisruokien parantelusta.

Sopivia mausteita ei tarvitse keksiä tyhjästä. Usein jo pelkkä kurkistus tuoteselostukseen riittää.

Kalapuikot

- Paprika
- Timjami
- Oregano
- Pippuri

KALAPUIKOISTA SAA maistuvampia, kun paistaa ne pannulla ruokaöljyssä. Samalle pannulla voi myös heittää ranskalaiset suoraan pakkasesta. Näin säästyy aikaa ja tiskiä.

Kalapuikoissa käytetyt mausteet löytyvät pakkauksen ainesluettelosta. Paprikajauhe, timjami, oregano ja pippuri eivät nouse esiin kaupan puikoissa, joten niitä kannattaa lisätä itse paistamisen loppuvaiheessa. Kaikkia listan mausteita ei tarvitse käyttää, vaan muutamakin riittää. Erityisesti paprikaa täytyy annostella hillitysti, sillä liikaa käytettynä se peittää alleen muut maut ja jättää tunkkaisen vaikutelman. Loistavasti kalapuikkojen kanssa toimivaa timjamia kannattaa sen sijaan ripotella runsaamminkin.

Lihapullat

- Sipuli
- Korianteri
- Mustapippuri
- (Sinapinsiemen)

EINESLIHAPULLISSA ON käytetty valmiiksi muun muassa sipulia, korianteria ja mustapippuria. Myös sinapinsiemenet löytyvät joidenkin valmistajien luetteloista.

Tuoreen sipulin sijaan on helpompi käyttää sipulijauhetta. Sinapinsiemeniä voi käyttää itsekin, kun jauhaa ne ensiksi hufmareessa. Kerää haluamasi mausteet samalle syvälle lautaselle. Pyörittele lihapullia mausteissa, jotta ne tarttuvat pullien pintaan. Kuumenna ja syö.

Maksalaatikko

- Valkopippuri
- Meirami

MAKSALAATIKON KOHDALLA mausteiden luntaaminen luettelosta ei onnistukaan, sillä pakkauksessa puhutaan vain ympäröivästä ”mausteista”. Sopivat makuaineet on selvitettävä siis muualta. Onneksi pähkäilyyn löytyy toinenkin niksi: googleta ruokasi ohjeet netistä ja katso mitä mausteita ateriansa alusta asti kokkaavat ovat käyttäneet. Maksalaatikon tapauksessa mausteiksi mainitaan valkopippuri ja meirami, joita voi ripotella valmisateriaankin. Toki laatikon maku on valmiiksi varsin tyydyttävä, eikä omia mausteita välttämättä tarvitse.

Mausteiden lisäksi valmisruokia ja aineksia voi ehottaa sopivilla lisukkeilla. Maksalaatikkoon saa hieman hieman raikkautta ja lisäväriä raejuustosta ja puolukkasurvokesta.

JÄÄKAAPPIRATSIA

JYLKKÄRI KURKISTAA JÄÄKAAPPIISI.

JYYN HALLITUKSEN JÄSEN AMÉLIE MARTIKAINEN:

”ON POIKKEUKSELLISTA, että hallituksen jääkaapissa on näin paljon tavaraa. Yleensä siellä on vain pari purkkia hapantunutta maitoa. Ehkä jätämme ne maitopurkit sinne uuden hallituksen harteille.

Nyt jääkaapissa on kuitenkin paljon aamupalatarvikkeita, sillä yliopistojen periferiatapaamisen vieraat söivät aamiaisen täällä. Aamupalaa täällä on kyllä syöty aikaisemminkin, sillä pidimme aamukokouksissa usein **Hanna Huumosen** kanssa smoothierinkiä.

Juuston ja jogurtin lisäksi jääkaapissa näyttää olevan maksalaatikkoa ja kermavaahtoa. Lisäksi siellä on yksinäinen maitorahka. Luulen, että se on minun, mutta koska en ole varma, en uskalla syödä sitä.”

teksti **Suvi-Tuulia Nykänen** kuva **Tatu Onkalo**

Rakkaudesta salibandyyn

URHEILU. Rauph Ramos tuli Suomeen salibandyn takia, Miguel del Castillo Negrete taas ei tiennyt ennen syksyä lajista yhtään mitään. Silti he ovat yhdessä järjestämässä kansainvälistä salibandyturnausta.

Kun meksikolainen **Miguel del Castillo Negrete** tänä syksynä näki salibandypallon ensimmäistä kertaa elämässään, hän ei tiennyt mitä ajatella. Hän ei pystynyt edes ymmärtämään, mitä salibandyn englanninkielinen nimi floorball oikein tarkoitti.

”Miten vain, että miten lattiaa voi pelata”, mies nauraa.

Liikuntatieteiden maisteriopiskelija del Castillo Negrete tuli Suomeen viime elokuussa. Hän opiskelee kaksi vuotta kestävässä Sport Management -ohjelmassa, johon kuuluu myös urheilutapahtuman järjestämiseen liittyvä kurssi.

Tänä vuonna kurssille ilmoittautui parikymmentä opiskelijaa, joukossa niin suomalaisia kuin ulkomalaisiakin opiskelijoita. Laji on tällä kertaa salibandy, ja tapahtuman järjestämisessä yliopisto tekee yhteistyötä jyvaskyläläisen salibandyseura Happeen kanssa. Salibandyturnaus pelataan 28. marraskuuta.

KURSSIN OPISKELIJOISTA lähes puolet ei tiennyt salibandysta yhtään mitään ennen ensimmäisiä tapaamisia. Del Castillo Negretekkin joutui katsomaan netistä videoita ymmärtääkseen pelin idean.

Del Castillo Negreten opiskelutoveri, filippiiniläinen **Rauph Ramos** sen sijaan kyllä tiesi, mikä laji salibandy oikein on. Hän tuli Suomeen alun perin juuri salibandyn takia.

”Halusin tehdä maisteriohjelman nimenomaan Suomessa, sillä tämä on yksi suurimmista salibandy-maista koko maailmassa”, hän kertoo.

Ramos tutustui salibandyyn vuonna 2010. Filippiiniläisten katulasten kanssa työskennellyt ruotsalainen mies esitteli lajin urheiluseuralle, jonka toiminnassa myös Ramos oli mukana. Muutama vuosi sitten hän alkoi opettaa urheiluseurassa ja yliopistossa koripallon lisäksi salibandya.

”Olin pienempänä halunnut pelata jääkiekkoa, mutta sen harrastaminen maksaa Filippiineillä todella paljon. Innostuin salibandysta, sillä se muistutti jollain tavalla jääkiekkoa”, Ramos kertoo.

Myös del Castillo Negrete yhdisti salibandyn heti jääkiekkoon: molemmat ovat nopeita lajeja, joita on suhteellisen helppo pelata. Meksikolainen olisi-

Miguel del Castillo Negrete, Rauph Ramos ja Henni Hietala odottavat marraskuun lopussa järjestettävää salibandyturnausta innolla.

kin halunnut pelata Suomeen muutettuaan juuri jääkiekkoa, mutta harrastus mureni miehen olemattomaan luistelutaitoon.

”Onneksi salibandy on lähellä sitä”, hän nauraa.

PELAAJIA TURNAUKSEEN on ilmoittautunut NÄIN PALJON. Suomalaisten katsojien lisäksi järjestäjät toivovat ulkomaalaistenkin opiskelijoiden löytävän tien-
sä katsomoon, vaikka he eivät lajia tuntisikaan. Täl-

**HALUAISIN
MYÖS NÄHDÄ,
MITEN SALIBANDY
LEVITTÄYTY YMPÄRI
FILIPPIINEJÄ. SE ON
TOINEN UNELMANI.**

laisia opiskelijoita kun löytyi myös tapahtuman järjestäjistä.

”Tämä ei ole vain liikunnan juttu vaan me toivomme, että myös muilta laitoksilta tultaisiin katsomaan turnausta”, kertoo Moose Cup 2013- nimisen turnauksen markkinointi- ja viestintäryhmän vastaava **Henni Hietala**.

Kaikki kolme ovat innoissaan tulevasta turnauksesta. Del Castillo Negreten mielestä parasta koko kurssissa on ollut salibandyyn tutustumisen lisäksi toisista kulttuureista tuleviin opiskelijoihin tutustuminen.

”Minua oikeasti jopa hieman harmittaa, ettemme järjestäjinä pääse pelaamaan. Turnauksesta tulee varmasti hieno, Hietala sanoo.

Myös Ramos aikoo ottaa salibandytapahtuman järjestämisestä kaiken irti. Jos lajin parista ei löydy Suomesta töitä, hän aikoo palata takaisin Filippiineille. Siellä hän tahtoo jatkaa lajin opettamista niin urheiluseuroissa kuin yliopistoissakin.

”Minulle tämä kurssi ja koko maisteriohjelma ovat varsinainen unelmien täyttymys. Haluaisin myös nähdä, miten salibandy levittäytyy ympäri Filippiinejä. Se on toinen unelmani”, Ramos toteaa.

PASKA KOTISEUTU

ERI PAIKAKUNNILTA TULEVAT OPISKELIJAT HAUKKUVAT KOTIKUNTANSA OMALLA MURTEELLAAN.

City, jossa on monta kaupunkia

MÄ OON kotosin Espoosta tai siis Soukasta, niinku Espoos on kaupunginosaan mukaan ihmiset tapan jakaa. Sillä, vaik Espoo on maamme toiseksi suurin city, niin todella harva pitää itteään nimenomaa espoolaisena. Ollaan mieluummi Kökkelistä, Jedasta tai vaikkapa Niittarista. Esimerkiksi yhteist espoolaist team spirittiä on turha luoda mopoautolla päristelevän Westendin teinin sekä Suvelan ghetoista tulevan nuorisogangsterin välille.

Jotain yhteist kuitenkin kaikilla espoolaisilla on. Kaikist tärkeintä on sanoa dissaajille, että me ollaan kuitenkin rikkaampia kuin ne köyhät vantaalaiset. Stadilaisillekin pyritään aina huutelemaan, mut silti kaikki paksulompakkoi-

set isänpojat ja äidintyttäret päätyy bailaamaan Stadiin joka viikonloppu. Espoostahan on turha kunnnon klubeja etsiä. Skidiperheiden pitää päästä nauttii omasta hiljaiselostaan.

Tutuin espoolainen maisema on varmasti moottoritie. Tuo hajuttomuuden, mauttomuuden ja värittömyyden pyhä ilmentymä. Erityisesti eteläespoolaisille länäri on kaikista tutuin moottoriväylä. Sitä pitkin kaasutellaan saksalaisilla biileillä mitä erinäisimpiin mestoihin duuneista skoleen. Samalla fanitetaan ikkunoista näyttäytynyvää espoolaista harmaata perusrakentamista: ostareita, firmojen pääkonttoreita sekä muita niin sanottuja moderneja liiketoimitiloja.

Parhaiten espoolaisten kotihiireyttä kuitenkin kuvaa, et-

tä koko cityssä ei ole yhteistä keskustaa, jossa esimerkiksi hengattaisiin. Okei, centti on nimetty, mutta ei siellä mitään tapahdu. Tai siis lukuun ottamatta satunnaista Turun junan pysähtymistä.

Roope Visuri

Tuomo Harju (vas.) ja Tomi Heikkinen käyvät katsomassa kaikki JYP:n kotipelit.

teksti ja kuvat **Tuomas Kokko**

KIEKKO. Miksi jääkiekon pitäisi kiinnostaa? JYP-fanit veivät ensikertalaisen kotiotteluun.

Minä en ole koskaan aikaisemmin ollut jääkiekko-ottelussa.

Mutta nyt olen. Olen Synergia-areenaksi kutsutulla Jyväskylän jäähallilla. Niin ovat myös **Tuomo Harju** ja **Tomi Heikkinen**. Me ja nelisentuhatta muuta katsojaa näemme pian JYP-HIFK-ottelun.

Harju ja Heikkinen ovat lätkähulluja. He ovat mukana JYP Fan Clubissa, joka on – yllätys, yllätys – seuraa intohimoisesti kannattaville penkkiurheilijoille tarkoitettu yhdistys.

”Yritetään tuoda meteliä halliin, kehitellään lauluja ja heilutetaan lippuja, eli kerätään porukkaa kasaan”, Harju kuvailee.

Vaikka olen asunut valtaosan elämästäni Keski-Suomessa, JYP ja sen menestys ei ole koskaan merkinnyt minulle yhtään mitään. Harju ja Heikkinen ovat toista maata. Heille JYP on, no ei nyt henki ja elämä, mutta tärkeä osa elämää joka tapauksessa. Esimerkiksi Harju on kannattanut joukkuetta jo pikkupojasta.

”Taisin olla kuusivuotias, kun isäukko raahasi minut tänne hallille. Katsoimme, kun äijät menevät kovaa ja laidat rytisevät. Olen yhä yhtä innoissani.”

Heikkinen taas innostui jääkiekosta vasta parikymppisenä.

”Tämä tunnelma vain imaisi mukaansa.”

Mutta hei, nyt se ottelu taitaa alkaa.

Jäähallilla nimittäin soi niin mahtipontinen klassinen musiikki, että se meni täydestä scifi-elokuvan kohtauksessa, jossa valtava avaruusalus lipuu kohti asteroidivyöhykettä.

Pitääkö siellä katsomossa taputtaa?

”No esimerkiksi maaleille, hyvälle syötöille ja joskus taklauksillekin voi taputtaa”, Harju opastaa.

”Meininki riippuu aika paljon siitä, mistä päin hallia seuraa otte-
lua. Istumakatsomossa ei välttämättä kauheasti reagoida, mutta seisomakatsomoissa ollaan fanaattisempia”, Heikkinen kuvailee.

KUN ENSIMMÄISTÄ erää on pelattu noin puolet, lähden seisomakatsomosta kuselle. Lähden kuselle, koska en ymmärrä pelitapahtumista mitään.

Käytännössä aikaisemmat jääkiekkokokemukseni rajoittuvat Xboxin NHL-pelisarjaan ja satunnaisiin **Antero Mertarannan** selostamiin jääkiekon MM-kisojen otteluihin. En olisi koskaan uskonut näin tuntevani, mutta miesten vessassa minä ajattelen Mertarantaa.

Vasta tuijottaessani lasittunein silmin kaukalossa luistelevia pelaajia, tajuan, että tarvitsisin urheiluselostajan rakentamaan jännitteitä otteluun.

Harju vakuuttaa ymmärtävänsä, miltä minusta tuntuu.

”Minä seuraan peliä katsomalla, missä kiekko menee, mutta toisinaan katson myös tilanteiden ulkopuolisia tapahtumia. Ottelun katsominen näin paikan päällä on parasta juuri sen takia, että voi itse valita mitä seuraa, eikä ole kameroiden varassa.”

TOISESSA ERÄSSÄ keskityn pelitapahtumia enemmän edessäni seisovan katsojan Iron Maiden -huppariin. Yhtäkkiä kuulen selkäni ta-

kaa huudon, jota olin osannut odottaakin.

”Nuiiijja, nuiiijja, nuiiijja”, tuntemattomaksi jäävä mieskatsoja huutaa tuomarille ääni särkyen.

Pian toinen mieskatsoja aukoo päätään jollekulle pelaajalle.

”Eläkeläinen, eläkeläinen! Pappa jaksaa vielä pelata, pappa jaksaa vielä pelata”, hän karjuu.

Mitä tämä oikein on?

”Tuo nyt vain kuuluu lajin luonteeseen. Kyllä ne pelaajatkin kuitailevat toisilleen kaukalossa ja yrittävät saada vastustajaa sillä tavalla horjumaan”, Harju vastaa.

Mitä luultavimmin jääkiekkoilijat suhtautuvat kuulemaan – sa vittuiluun vain työnsä ikävänä varjopuolena. Saavat-pahan he työstään kuitenkin kelvollisen korvauksen.

Esimerkiksi JYP:n kanadalaistaustainen kapteeni

Eric Perrin tienasi viime vuonna yli 220 000 euroa.

Silti käy sääliksi pelaajia. Kuvittelepa nyt, että joku tulisi sinun työpaikalle – si huutamaan, ettei sinusta ole mihinkään, koska olet niin vanha ja kömpelö.

VAIKKA KOLMATTÄ erää on jäljellä vielä minuutti, katsomosta alkaa virrata yleisöä ulos. Pitäähän omalle autolle päästä ennen kuin parkkipaikka ruuhkautuu. He ovat niitä samoja ihmisiä, jotka lähtevät teatteriesityksistä ennen kuin näyttelijät ovat ehtineet kumartamaan.

Tai no, eivät he taida niitä samoja ihmisiä olla, mutta samaa koulukuntaa kuitenkin.

Harju ja Heikkinen jäävät pyörimään hallin tyhjeneville käytäville. Kotipeleissä JYP Fan Clubilla on käytäntönä järjestää pelaajatapaaminen. Nyt JYP-faneja saapuu tervehtimään joukkueen hyökkääjä **Jonne Virtanen**.

”Hän on yksi fanien suosikkipelaajista”, Harju luonnehtii.

Virtasen suosio perustuu sille yksinkertaiselle tosiasialle, että hän on pelaajana kiinnostava. ”Tapelijaksi” kuvaillulla Virtasella on ollut tapana ottaa turhia jäähyminuutteja, mutta JYP:n riveihin siirryttyään hän on keskittynyt painimisen sijasta pelaamiseen. Virtasen luo jonottavat fanit pyytävät nimikirjoituksia pelipaitoihin, monet ottelusta otteluun mukanaan kuljettamaansa JYP-lippuun. Noin kymmenvuotiaan punaposkisen pikkupojan jälkeen on minun vuoroni.

Pyydän minua 40 kiloa painavampaa Virtasta kirjoittamaan nimikirjoituksen käsivarteeni. Kerron hänelle nähneeni elämäni ensimmäisen jääkiekko-ottelun.

”Ai jaa, mitä sä tykkäsit?” Virtanen kysyy ja nostaa katsettaan.

”No, oli se ihan ookoo”, minä vastaan.

JYP-HIFK päättyi kotijoukkueen 4-2-voittoon.

VAATTEIDEN KÄSITTELY

Metsäfolkista hiphoppiin

PAAVOHARJU - JOKO SINÄ TULET TÄNNE ALAS TAI MINÄ NOUSEN SINNE (SVART RECORDS)

Paavoharjun kaksi ensimmäistä levyä olivat keskeisiä teoksia viime vuosikymmenen "metsäfolkiksi" kutsutussa liikkeessä. Pääosin Fonal Recordsin artisteista koostunut "metsäfolk-buumi" on sittemmin hiipunut ja uuden vuosikymmenen Paavoharjukin on hypännyt osaksi nousevaa suomihiphopin uutta aaltoa.

Levyllä kahdeksassa kappaleessa räppäävä **Paperi-T** ei kuulosta luontevalta Paavoharjun aavemaisiin äänimaisemiin. Levyn parhaimmistoa ovatkin instrumentaalit tai kun Paperi-T saa tuekseen **Joose Keskitalon**, kuten *Tattarisuo 1931* -kappaleessa.

Heikkouksistaan huolimatta Paavoharjun tummasävyinen äänipaletti on edelleen mielenkiintoisuudessaan vertaansa vailla, joskin toistuvasti käytetyt hidas-tetut rumpusamplet rasittavat kuuntelun edetessä.

Arttu Seppänen

Kapinaa nostattamassa NÄLKÄPELI: VIHAN LIEKIT

Nälkäpeli: Vihan liekit on positiivinen yllätys. Käsikirjoitus on loistava, ja pääroolin esittäjä **Jennifer Lawrence** vetää roolinsa vallan mainiosti. Vähän yli kaksituntiseen leffaan on saatu sisällytettyä kaikki olennainen alkuperäisteoksesta lisäämättä liikaa ylimääräisiä kohtauksia.

Visuaalisesti Vihan liekit jatkaa samalla linjalla kuin sarjan ensimmäinen osa, eli mitenkään erityisen näyttävää katsottavaa se ei ole. Puvustus on hetkittäin jopa hiukan hämmentävää, vaikka liekehtivät asut on kyllä toteutettu huomattavasti edellisen osan katastrofeja tyylikkäämmin. Ääniraidan ongelma on, että parhaat soundit on liitetty vasta lopputeksteihin.

Kokonaisuutena leffasta ei kuitenkaan ole mitään kovin pahaa sanottavaa, sillä hyvä tarina paikkaa pienet puutteet muilla osa-alueilla.

Helmi Möttönen

Lähiöräppiä pop-vaiikutteilla

GASELLIT: AINA (MONSP RECORDS)

Helsinkiläisen rap-nelikon toista pitkäsoittoa ei suotta ehditty nimenä vuoden hip-hop-albumiksi. Aina-albumin ensimmäinen sinkku *Jäniksen vuosi* julkaistiin jo vuosi sitten luoden kovat odotukset yhtyeen kakkosalbumille. Aina-albumillaan yhtye jatkaa tutuksi tulleella rohkealla ja omaleimaisella tyyllillään sekoittaen lähiöräppiä pop-vaiikutteisiin.

Aina on kokonaisuutena melodisempi ja pohjavireeltään positiivisempi kuin nelikon ensimmäinen albumi *Kiittämätön*. Biiseistä kuuluu kasvu ja aikuistuminen. Toisaalta osa levyn biiseistä vaikuttaa puhtaasti "viihdebiiseiltä", näistä esimerkiksi levyn seitsemäs raita 2006. Albumilla vierailevina artisteina ovat **Eevil Stöö**, **Paperi T** ja **Tohtori Käärme**. Gasellit-nelikko **Hätä-Miikka**, **Thube Hefner**, **Päkä** ja dj/tuottaja **Musajusa** ovat onnistuneet taustojen ja sanoitusten puolesta luomaan viihdyttävän kuuntelukokemuksen. Kiekon viimeinen raita *Heimo* on oodi ystäväydelle ja komea lopetus yhdelle vuoden kovimmista rap-albumeista.

Miina Väisänen

Esteettisen kasvatuksen ABC

FRIEDRICH SCHILLER: KIRJEITÄ IHMISEN ESTEETTISESTÄ KASVATUKSESTA (TUTKIJALIITTO)

Saksalainen klassikkokirjailija **Friedrich Schiller** muistetaan ennen kaikkea näytelmäkirjailijana ja runoilijana, mutta hänen teoreettiset kirjoituksensa ovat vaikutusvaltaisuudestaan huolimatta jääneet vähemmälle huomiolle.

Filosofiaa ja estetiikkaa yhdistelevä Kirjeitä ihmisen esteettisestä kasvatuksesta maalailee kuvan rauhanomaisesta vallankumouksesta, jonka päämääränä on valistuksen järkikeskeisen maailmankuvan eheyttäminen. Schillerin käsittelemät teemat ovat edelleen ajankohtaisia mannermaisessa filosofiassa ja estetiikassa.

Kiehtovan tulokulman paikoin sangen haastavan teokseen tarjoaa **Tiina Tikkasen** teos *Schillerin kirjeet esteettisestä kasvatuksesta* (1987/1996), jonka julkaisut Kampus Kustannus.

Markku Nivalainen

Runous kukoistaa baarissa

HALPAA KALJAA JA RUNOUTTA -KLUBI (VAKIOPAINE)

Yläkaupungilla on tänä syksynä järjestetty kuusitoista runoklubia. Kiinnostava tulokas on **Willie Männikkölähden** isännöimä Halpaa kaljaa ja runoutta -klubi, joka houkuttelee yleisöä huokealla tuopilla. Tämä saattaa herättää runouteen vakavasti suhtautuvan epäilykset, mutta ne ovat turhia.

19.11. järjestetyssä klubissa illan ainoan nimiesiintyjän **Ismo Puhakan** naivistiset mutta tuoreita runokuvia sisältävät tekstit tuntuivat purskahtelevalta iloa: "Epämääräinen ihmisyyden elämyksellisyys ei hahmota milloinkaan."

Open micissä oli kymmenen esiintyjää. Baari oli niin täynnä, ettei kaikille löytynyt istumapaikkaa. **Lauri Rikalan** kielellisesti tarkat filosofiset aforismit toimivat hyvin ääneen luettuna. "Äärimielipiteet sijaitsevat katsomusten ympyröiden keskiössä", hän antoi uuden näkökulman viime vuosien politiikan kärjistymiseen.

Vain muutamia open micin osallistujat sortuivat stand-up-komiikan keinoihin. Yleistunnelma oli rento ja lämmin.

Riikka Ala-Hakula

Vaateteollisuuden kulisissa

OUTI MOILALA: TAPPAJAFARKUT JA MUITA VASTUUTTOMIA VAATTEITA (INTO)

Henkarilla roikkuva vaate ei ole aina viaton. Tehtaiden työoloja on vaikea valvoa ja farkkuja kulutetaan edelleen hengenvaarallisella hiekkapuhalluksella.

Outi Moilalan ote vaateteollisuuden epäeettisyyteen on tutkijamainen, vaikka hän esittää myös omia mielipiteitään. Kirja ei mässäile yksilöiden kurjilla kohtaloilla.

Moilala käsittelee laajasti suomalaisille tuttuja vaatemerkejä ja niiden eettisyyttä. Kirjan liitteeksi on lisätty jopa yritysten vastaukset tuontikaupan vastuusta.

Moilala panee boikotit boikottiin, mutta ei suosittelu takuuvarmasti eettisiä vaatemerkejä. Kirjan synnyttämään huonoon omaantuntoon Moilala tarjoaa vastauksia kuluneita ohjeita kierättämisestä ja kuluttamisen järjeistämistä. Lukija jää toivomaan jotain enemmän, jotain uutta ehdotusta tilanteen parantamiseksi.

Laura Kuivalahti

teksti **Minna Tiainen** kuva **Tatu Onkalo**

Historia jälleen näyttille

MUSEO. Yliopiston kulttuurihistoriallinen näyttely avaa ovensa pitkän tauon jälkeen. Nähtävänä on niin Tissarin taidekokoelmaa, opiskelijoiden töitä kuin ensimmäinen perusnäyttely yliopiston historiasta sitten 1960-luvun.

En metelöi seuraavalla kotiseutuopin tunnilla”, luki lapussa, joka löytyi Seminarium-rakennuksen restauroinnissa entisen opettajainhuoneen lattialankkujen välistä. Kymmeneen kertaan toistettuna.

Huone on hiljattain remontoitu melkein käyttövalmiiksi oleskelutilaksi. Alkuperäiset tapetit, komea lämmitysuoini ja vanhat oppikirjat huokuvat tunnelmaa ajoilta, jolloin lehtorit vielä mahtuivat yhteen huoneeseen ja lauseiden raapustamista pidettiin toimivana rangaistuksena.

Nyt huone on avattu opiskelijoiden käyttöön, ja pian sieltä löytyvät opettajaseminaarin aikaisten helmi- en lisäksi muun muassa uusimmat väitöskirjat.

”Idea on, että tämä toimisi yliopiston historian olohuoneena”, intendentti **Pirjo Vuorinen** kuvailee.

OLOHUONE ON osa yliopiston tiedemuseon kulttuurihistoriallisen osaston näyttelyä, joka on avattu 21.11. vuosien tauon jälkeen. S-rakennusta alettiin restauroida vuonna 2006, jolloin siellä olleet näyttelyt purettiin pois. Työ valmistui 2010, minkä jälkeen aloitettiin kolmivuotinen projekti tilojen museokäyttöön kunnostamiseksi.

Olohuoneen lisäksi museossa voi ihailla perusnäyttelyä yliopiston historiasta, keräilijä **Jorma Tissarin** taidekokoelmaa sekä ensimmäisenä vaihtuvana näyttelynä taidekasvatuksen opiskelijoiden näyttelyä Aistein – kokemuksia Seminaarinmäestä.

KUN NÄYTTELYJÄ vielä pystytetään, Vuorinen kierrättää meitä valkoisten sermien ja vastamaalattujen puupöytien välissä.

Yliopistolla on viimeksi ollut perusnäyttely 1960-luvulla, eli kokoamistyö on jouduttu aloittamaan puhtaalta pöydältä. Yliopiston 150 vuotta vanhoja kokoelmia on tutkittu, käsikirjoitukset kirjoitettu, aineisto ja valokuvattu ja digitoitu. Henkilökunnan lisäksi urakassa on ollut mukana myös opiskelijoita.

Pirjo Vuorinen raottaa verhoa, jonka takana nukketaitelija Piitu Nykoppin tekemät nukkehahmot odottelevat esille pääsyä. Näytteillä on muun muassa yliopiston verryttelyasu sekä lehtoreiden asuja vuosien takaa.

”Tässä on ollut todella suuri työ”, Vuorinen toteaa. Perusnäyttelyn keskiössä on aikajana, joka kertoo yliopiston historiaa 1860-luvun opettajaseminaari- ajoista nykypäivän monialaiseen yliopistoon.

Seinien viereen asetellut esineet tuovat tekstiin konkretiaa: yhdessä nurkassa seisoo yliopiston ensimmäinen tutkimuslaite, fonetiikan tutkimuslaitteisto. Näytillä on myös nukkeja, jotka on puettu erilaisiin yliopiston historiaan liittyviin asusteisiin. Modernin oloisen opiskelijahaalarin vieressä komeilee yliopiston vihreä verkkapuku, jollaista harva nykyopiskelija suostuisi vetämään ylleen.

Viereisessä tilassa keräilijä Jorma Tissarin kokoelma esittelee viime vuosisadan puolivälin suurten suomalaisten taiteilijoiden teoksia, muun muassa **Ina Collanderia, Veikko Vionojaa** ja **Otto Mäkilää**.

Myös pienenpieni museokauppa odottaa vierailijoita. Täältä saa pian kaikkea Semmareiden levystä yliopiston historiikkeihin.

Vuorinen toivookin, että museo auttaisi opiskelijoita hahmottamaan varsin ansioituneen opinahjon sa historiaa entistä paremmin.

Että se toimisi ”osana identiteettiopintoja”.

ILOKIVEN RUOKALISTA 25.11.–13.12

VKO 48

MA 25.11.

Perunaohkaiset,
porkkanamuhennos
Kalagradiini
Yrttikalkkunakastike

TI 26.11.

Kasvismakaronilaatikko
Broilerkookoskeitto
Makaronilaatikko
Nakkikastike

KE 27.11.

Kasvissosekeitto
Kalapihvit
Porsasta punaviikastikkeessa

TO 28.11.

Pintopapupata
Italialainen kala
Kassler

PE 29.11.

Kasvispihvi
Tonnikalakastike, spagetti
Kaalilaatikko

VKO 49

MA 2.12.

Porkkanaohkaiset
Merellinen lasagne
Jauhelihapihvi, tomaattikastike

TI 3.12.

Papurisotto
Lohipyörökät
Chili con carne

KE 4.12.

Kesäkurpitsaherkku
Mausteinen broilerpata
Porsaanleike, sinappikastike

TO 5.12.

Pinaattikeitto
Uunimakkara
Kiinalainen lihapata

PE 6.12.

Itsenäisyyspäivä –
Ilokivi suljettu

VKO 50

MA 9.12.

Kasvislinssikastike
Repeat seitipalat
Kebabwokki

TI 10.12.

Purjo-perunavuoka
Päivän kala
Lihakastike

KE 11.12.

Kasvisjouluateria,
joulutorttu, kahvi
Jouluateria, joulutorttu, kahvi
Sitruunasei, perunasose

TO 12.12.

Kasvispapupata
Kalamurekepihvi
Curry-porsaskastike

PE 13.12.

Fetapinaattipiirakka
Bordelaisekala
Barbequekalkkunakastike

teksti **Laura Piironen** kuva **Tatu Onkalo**

PÄTKÄTYÖLÄINEN

KANSANEDUSTAJA. Vihreiden Oras Tynkkynen tuntee tamperelaistuneensa peruuttamattomasti mutta on yhä ympäristön asialla kuten Jyväskylän aikoinaan.

Asuin elämäni ensimmäiset vuodet Kortepohjassa ja myöhemmin Kuokkalassa, kunnes muutin 15-vuotiaana Tampereelle. Lähiöelämä on jättänyt minuun jälkensä: olen hyvin kaupunkilainen. Viihdyn kerrostaloissa, sillä se on mielestäni kursailematon tapa asua. Jyväskylässä vietin paljon aikaa kampusalueella ja yliopiston kirjastolla.

Kaikista mieleenpainuvimpia paikkoja ovat kuitenkin luontokohteet eri puolilla kaupunkia. Osittain siksi, että Jyväskylän keskusta lähti varsinaisesti kehittymään vasta, kun olin muuttamassa pois.

Jyväskylä on viihtyisä ja elävä, mutta olen nykyään henkisesti niin tamperelainen, että minun on vaikea kuvitella muuttavani vapaaehtoisesti sieltä mihinkään.

YMPÄRISTÖASIAT OVAT olleet minulle alusta lähtien tärkeitä. Olen nuoresta asti myös pohtinut laajempia yhteiskunnallisia kysymyksiä, sillä ympäristöongelmia ei voi käsitellä järkevästi ottamatta kantaa myös suurrempiin kokonaisuuksiin.

Aloitin kansalaisvaikuttamisen 14 ikävuoden paikkeilla. Olin mukana monenlaisissa yhdistyksissä, joita Jyväskylässä silloin toimi. Työskentelin vapaaehtoisena kehityskaakiosissa myymässä Reilun kaupan tuotteita ja joissakin Animalian kokouksissa taisin käydä. Perustimme kavereiden kanssa myös oman yhdistyksen, Vihreän elämän, kun tuntui, ettei sellaista omien toiveiden mukaista toimintaa ollut silloin tarjolla.

Puoluepolitiikkaan lähdin ensimmäisen kerran kahdeksantoistavuotiaana Vihreiden listalla, mutta sitoutumattomana eh-

dokkaana. Myöhemmin jätin sitoutumaton-määreen pois tarpeettomana, koska pystyin hyvin seisomaan vihreiden linjausten takana.

Nykyään näen, että kaikesta turbulenssista huolimatta Vihreiden tilanne on hyvä. Meillä on paljon aktiivisia nuoria toimijoita, esimerkiksi **Touko Aalto**, jotka ovat valmiita ottamaan vastuuta.

Olen siviiliammattilani toimittaja. Olen työskennellyt kansalaisjärjestöissä, Tampereen yliopistolla sekä monenlaisissa eri rooleissa ja tehtävissä vuosien varrella.

Kaikki maailman muuttaminen, johon liittyy viestintä sekä asioiden selvittäminen ja tutkiminen, kiinnostaa minua. Kun on tällaisissa pätkätyöissä, on vaikea ennakoida omaa elämäänsä kovin monta vuotta kauemmas. En oikeastaan edes halua tehdä sitä.

Varastossa on paljon kirjaideoita ja olisi hienoa myöhemmin irroittaa aikaa nimenomaan kirjoittamiseen. Olen myös leikitellyt yhdellä romaaniajutuksellakin, joka olisi joskus hauska toteuttaa. Mutta nyt keskityn tähän työhön. Ja jos joskus hallitukseen perustettaisiin ilmastoministerin tehtävä, niin tarjoutuisin siihen tehtävään mielelläni.

UUSIN KIRJANI Pieni maailmanpelastusopas sai alkunsa keskusteluista, joissa kuulin monien olevan hirveän huolissaan siitä, mihin maailma on menossa. Halusin alkaa pohdiskella, mitä maailman tilasta tiedetään ja ennen kaikkea miten sitä voi parantaa. Projektin laitto liikkeelle myös aikaisemmasta kirjastani saamani kritiikki: en kuulemma kyennyt esittämään kokonaisnäkemyistä maailman tilasta.

Ajatus jäi kytemään. Ajattelin, että okei, täältä pesee kokonaisnäkemyistä ja vielä yksin kansiin koottuna! Olen käynyt puhumassa kirjasta ympäri Suomea, Lohjalta Kittilään.

Oli maailman tila kuinka synkkä tai valoisa tahansa, niin kyynisyys ja nihilismi eivät auta meitä ratkaisemaan maailman ongelmia. Mielestäni se, että lukijat ovat kertoneet kirjani valaneen heihin toivoa, on ollut parasta palautetta. Silloin se on täyttänyt tehtävänsä.

Opiskelijan koti Jyväskylässä

ASUNTOMME ON SUUNNITELTU OPISKELIJOILLE!

Koasilla kaikki asumismenot sisältyvät vuokraan; sähkö, vesi, tietoverkko ja pesutupa. Vuokrataso on edullinen. Lisäksi asunnoissa on nopeat tietoliikenneyhteydet.

YKSIÖT 814 yksiötä eri puolilla Jyväskylää.

SOLUASUNNOT Soluasuntoja sekä yksin muuttavalle että kimpakämppään haluaville. Soluissa asuu 2–4 opiskelijaa.

PERHEASUNNOT Perheasuntoja pariskunnille sekä lapsiperheille. Toisen hakijoista tulee olla opiskelija.

ASUNTOJEN POHJAKUVAT, HINNAT JA HAKEMINEN:
www.koas.fi

LÖYDÄT MEIDÄT MYÖS FACEBOOKISTA!
www.facebook.com/koas.fb

Keski-Suomen opiskelija-asuntosäätiö
Kauppakatu 11 A, 40100 Jyväskylä
Puh. 010 820 4444, fax 010 820 4411
asiakaspalvelu@koas.fi, www.koas.fi

**Tykkäämme
sinusta.
Tykkäätkö sinä
meistä?**
[facebook.com/
jylkkari](https://facebook.com/jylkkari)

"A life-changing
experience"

"A new way
of looking at
the world"

MASTER'S DEGREE PROGRAMME IN INTERNATIONAL BUSINESS AND ENTRE- PRENEURSHIP

A forward-looking, dynamic
programme combining the
essential contents of
international business,
entrepreneurship and strategy

Application period from December
2nd 2013 until January 15th 2014.

The applications should be
submitted via
www.universityadmissions.fi.

FOR MORE INFORMATION:

www.jyu.fi/jsbe/ibe

ibe-jsbe@jyu.fi

[www.jyu.fi/en/
studywithus/
programmes/ibe](http://www.jyu.fi/en/studywithus/programmes/ibe)

Joulupukin LAHAVINKIT
Joulu TARJOUS
OLKALAUKKUJA

-25%

39⁹⁵ (54 €)
22⁹⁵ (32 €)
19⁹⁵ (27 €) eri värejä
28⁵⁰ (57 €)
49⁹⁵ (67 €)
24⁹⁵ (34 €)
24⁹⁵ (34 €)

Miesten ja naisten NAHKA-SORMIKKAAT
• ohuilla vuorilla
SÄÄSTÄ -30%
7⁹⁵ (12 €)

NEULE-SORMIKKAAT
• thinsulatevuorilla
• eri värejä
SÄÄSTÄ -45%
3⁹⁵ (7 €)

FLEECE-SORMIKKAAT
• musta, puna, oranssi,
pinkki, ruskea, harm.
SÄÄSTÄ -25%
4⁹⁵ (7 €)

Koko perheelle KORVALAPAT
SÄÄSTÄ -50%
5⁹⁵ (12 €)

Miehille ja nuorille SORMIKKAAT
• lämpövuorilla
SÄÄSTÄ -25%
4⁹⁵ (7 €)

NEULELAPASET
• lämpövuorilla
• eri värejä
SÄÄSTÄ -25%
8⁹⁵ (12 €)

Paljon erilaisia PIPOJA
alk. **2⁹⁵**

MINI LAUKKU
Laukkujen erikoisliike
Kysy opiskelija-alennusta
palvelua jo vuodesta 1975
www.laukkuja.fi

TORIKESKUS
Hyvitämme
tunnin
parkkimaksun

Huom! Uusi osoite TORIKESKUS, Yliopistonkatu 36, p. (014) 614 465, ark. 10-19, la 10-17